

CORNELIU ZELEA
CODREANU

CĂRTICICA ȘEFULUI DE CUIB

TABLA DE MATERII

PARTEA I-A

*Sedințele cuibului. Legile.
Micul drapel. Inițiativa.
Executarea ordinelor.*

Cuvânt înainte

1. Cuibul
2. Datoriile
corespondentului,
curierului și casierului
cuibului
3. Cele șase legi
fundamentale ale
cuibului
4. Micul drapel al cuibului

5. Despre rapoarte
6. Când se adună cuibul
7. Viața cuibului
8. Prima grijă:
punctualitatea
9. A doua grijă: inima
bună
10. Începerea ședinței
11. Cu ce începe
ședința șeful cuibului
12. Ce se mai poate
discuta în cuiburi
13. Hotărâri
14. Despre inițiativa
șefului de cuib
15. Despre executarea
ordinelor
16. Închiderea
ședinței
- 16 bis. Marșul
legionarilor

PARTEA A II-A

*Despre organizare. Câte
feluri de cuiburi sunt.
Încadrarea lor.*

17. Cuib superior și
familie de cuiburi
18. Cuiburi încadrate

19. Chemarea șefilor de cuiburi. Școala de cadre
20. Un rol important al șefilor din Garnizoana legionară
21. Un alt rol al șefilor de garnizoană
22. Câte feluri de cuiburi sunt în Legiune
23. Cuiburi de fete (Doamne) Cetățui
24. Corpul legionarilor
25. Cuiburi studențești, grup. Centru studențesc legionar
26. Organizația politică propriu-zisă
27. Comandamentele cuiburilor: în fiecare județ, la Centru
28. Schimbarea șefului. Formarea înlocuitorului

PARTEA A III-A

Sfaturi pentru șefii de cuib, ca unitatea de sub comanda lor să poată merge bine

- 29. Cum trebuie să fie
și să se poarte un șef
- 30. De ce trebuie să
se ferească un șef
legionar
- 31. Ce trebuie să facă
un șef legionar când
simte atacul
ademenirii?
- 32. Nu există în
Legiune „M-am supărat
și plec”
- 33. Lupta cu alți șefi
legionari
- 34. Spiritul negativ
- 35. Șefii legionari
dintr-o comună trebuie
să fie de acord

PARTEA A IV-A

- 36. Recrutarea
membrilor

PARTEA A V-A

- 37. Uniforma
legionară
- 38. Interzicerea
uniformelor
- 39. Grade și funcțiuni

PARTEA A VI-A

- 40. Camaraderia,
disciplina și încrederea
în șefi
- 41. Despre pedepse

PARTEA A VII-A

Șeful de cuib în timpul campaniei electorale

- 42. Promisiuni
electorale legionarul nu
face
- 43. Care este scopul
nostru? Unde trebuie să
ajungem?
- 44. Cereri
- 45. Ce trebuie să facă
și de ce anume trebuie
să se păzească șeful de
cuib în perioada
electorală
- 46. Ce vor face înainte
de alegeri
- 47. Ce vor face în ziua
alegerii

PARTEA A VIII-A

*În ce direcție spirituală
trebuie să facă un șef
de cuib educația
oamenilor săi*

- 48. Cum se prezintă
un legionar
- 49. Cum trebuie să fie
în vorbă și în scris un
legionar
- 50. Îmbrăcămintea
legionarului
- 51. Legionarul și
mânuirea banilor publici
- 52. Sentimentul
demnității
- 53. Școala faptei
creatoare
- 54. Rugăciunea ca
element decisiv al
victoriei. Apelul la
strămoși
- 55. Școala suferinței

PARTEA A IX-A

*Ce drum are de
străbătut un legionar în
viața legionară*

- 56. Muntele suferinței

57. Pădurea cu fiare
sălbatică

58. Mlaștina
deznădejdie

59.–63. Cele trei
examene.
Aprecieră șefului
Legiunii

PARTEA A X-A

64. Legionarul și
politicianul

65. Legionarul și
comunistul

66. Legionarul și
jidanul

PARTEA A XI-A

67.–74. Ce crede
un legionar

PARTEA A XII-A

75. Regimul
parlamentarilor

legionari. Circulara
F

76. Ce este
comitetul de 1000
(Comit. Asoc.
Prietenii
Legionarilor)

77. Casierul central
al organizației
legionare

78. Abonamentul la
„Libertatea”

79. Agenți
provocatori

80. Proces verbal
model de
constituire a unui
cuib

81. Unde se
găsește de vânzare
Cărticica Șefului de
Cuib

81 bis. Cele trei
legăminte ale unui
legionar

PARTEA A XIII-A

82. Scurt istoric
legionar

83. Legământul
primilor legionari

84. Primul punct de
program legionar

85. Discursul la
Mesaj al Șefului
Legiunii

86. Declarația la
Mesaj – Noiembrie
1933

87. Programul și
sufletul

88. Din manifestul
„O ruină”

89. Către purtătorii
duhului nou

90. Manifestul prof.
Cristescu (model
de manifest)

91. Cuziștii

92. Articole din
legile țării pe care

trebuie să le
cunoască legionarii

93. Poezia șefului
de cuib. Jurământul
legionarilor Moța și
Marin. Jurământul
gradelor legionare.
Cele 10 porunci.
Asociația „Prietenii
Legionarilor”

Legiunea este o Organizație
întemeiată pe ordine și
disciplină.

Legiunea e călăuzită de un
naționalism curat, izvorât
din nemărginita dragoste de
Neam și Țară.

Legiunea vrea să trezească
la luptă toate energiile
creatoare ale Neamului.

Legiunea apără altarele
Bisericii pe care dușmanii
vor să ni le dărâme.

Legiunea îngenunche
înaintea crucilor vitejilor și
mucenicilor Neamului.

Legiunea stă scut neclintit în
jurul Tronului, din care
voievozi și regi s-au jertfit
pentru apărarea și înălțarea
Patriei.

Legiunea vrea să clădească
din suflete tari și brațe
vânjoase o Țară puternică, o
România nouă.

CUVÂNT ÎNAINTE

După doi ani de prigoană
cumplită, „Cărticica șefului

de cuib” reapare sub semnul
biruinței Căpitanului.

Acest îndreptar de viață,
organizare și doctrină
legionară, cu pagini din care
s-au născut, au luptat și au
murit atâția legionari
fanatizați, a fost prigonit și
ars în rând cu trupurile
martirilor noștri.

LEGIONARI,

Păstrați această carte și nu
vă abateți de la ea.

E gândul și voința celui mai
mare îndrumător al
neamului nostru, pentru a
realiza un om nou, o elită
adevărată și o țară ca
soarele sfânt de pe cer.

E flacăra din nemărginita
dragoste a Căpitanului
pentru noi.

E lege peste veacuri, pentru
neamul românesc.

Salutul se păstrează
neschimbat, pentru că voim
să creștem în duhul Lui.

Până nu se va întuneca
cerul românesc peste
sufletele noastre, Căpitanul
nu poate muri.

Îl avem și trăiește în noi.

TRĂIASCĂ LEGIUNEA și
CĂPITANUL!

Horia Sima

Mai 1933, București

PARTEA I-a

*Ședința cuibului. Legile.
Micul drapel. Inițiativa.
Executarea ordinelor.*

Camarazi,

La apelul făcut de a ne reorganiza cu toții în cuib ați răspuns într-un număr covârșitor. „Pământul Strămoșesc” va publica pe rând numele cuiburilor, dându-le

aprobarea cuvenită. Sunteți din toată țara și din toate păturile sociale. În majoritate țărani și muncitori.

PUNCTUL 1. Acum știți cu toții ce este un cuib: un grup de oameni sub comanda unui singur om. Cuibul nu are comitet. El are numai un șef care comandă, un corespondent care poartă corespondența, un casier care strânge cotizațiile și un curier care face legătura cu alte cuiburi sau cu șeful județului. Toți aceștia, ca niște frați adevărați, ascultă de camaradul lor, care îndeplinește funcțiunea de șef de cuib. (Vezi „Pentru Legionari”, parte „Legiunea Arhanghelului Mihail”,

capitolul „Primele începuturi de organizare”)

PUNCTUL 2. Datoriile
corespondentului, curierului
și casierului cuibului.

Corespondentul tine
corespondenta cuibului la
ordinele șefului de cuib. El
scrie și expediază scrisorile.

Curierul face legătura între
membrii cuibului, sau între
două cuiburi, sau între cuib
și diferiți șefi ierarhici. El
aduce pachetele cu broșuri,
reviste, manifeste, ziare,
etc. de la gară sau de la
postă și le împarte
membrilor. Stă la ordinele
șefului de cuib.

Casierul are grijă să se
încaseze o sumă cât de mică
(cel puțin un leu pe lună),
de la fiecare membru. Sau
alte ajutoare. El de
asemenea stă la ordinele
șefului de cuib.

PUNCTUL 3. Cele sase legi fundamentale ale cuibului. Au fost tratate pe larg vechile directive ale cuibului (directive desființate total prin apariția broșurii de față).

Le enumerăm aici:

1) Legea disciplinei: fii disciplinat legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ti șeful și la bine și la greu.

2) Legea muncii: muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.

3) Legea tăcerii: vorbește puțin. Vorbește ce trebuie. Vorbește cât trebuie. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptuiește; lasă pe alții să vorbească.

4) Legea educației: trebuie să devii altul. Un erou. În

cuib fă-ți toată școala.
Cunoaște bine legiunea.

5) Legea ajutorului reciproc:
ajută-ți fratele căzut în
nenorocire. Nu-l lăsa.

6) Legea onoarei: mergi
numai pe căile indicate de
onoare. Luptă, nu fi
niciodată mișel. Lasă pentru
alții căile infamiei. Decât să
învingi printr-o infamie, mai
bine să cazi luptând pe
drumul onoarei.

PUNCTUL 4. Micul drapel al
Cuibului.

Fiecare cuib își are un mic
Drapel tricolor. Pânza de
mătase. Mărimea pânzei 40
cm ă 40 cm. Lungimea
prăjinii 1m și 10 cm.
Deasupra o cruce. Pe pânză
va sta scris:

Cuibul ...

Garnizoana ...

Județul ...

Acest mic drapel nu este scos nici o dată afară; el rămâne în casă, la sediul cuibului. Pe pânza lui se pun „stele”, una, două, trei, ... până la 7 stele.

Drapelul cu 7 stele este un drapel încărcat cu toată gloria. Stelele le acordă numai șeful Legiunii, după propunerile șefilor județeni, sau din proprie convingere.

O stea pe drapel înseamnă o mare luptă la care a luat parte un cuib, luptă în care cuibul s-a distins, s-a purtat cu vrednicie.

Pentru ca drapelele să fie toate la fel și făcute din aceeași pânză, e bine ca șefii de cuib să le comande de la șeful județului, iar acesta să le comande de la Centru în București.

Când își face un cuib drapel?
Unui cuib nu i se poate încredința drapel decât după 6 luni de activitate regulată.

De aceea un cuib nu-și poate face drapelul fără aprobarea șefului de județ.

PUNCTUL 5. Despre rapoarte.

A. șeful de cuib trebuie să facă un raport săptămânal după fiecare ședință de cuib.

Acest raport se va face după modelul ce se va da de șefii de județe.

Raportul trebuie să cuprindă următoarele date:

1. Numele cuibului și data ședinței.
2. Prezenta și absenta de la ședință.
3. Cotizațiile membrilor.
4. Inițiativele și realizările cuibului în curs de o săptămână și anume:
 - a) Diferite contribuții bănești în folosul Legiunii.

b) Abonamente la diferite foi legionare și mai ales la „Libertatea”. Cumpărături de foi, broșuri și cărți legionare.

c) Vânzarea pe bani a tipăriturilor legionare.

d) Zile de muncă în șantierele și taberele legionare.

e) Formarea de cuiburi noi.

f) Marșuri, ședințe la câmp, vizitarea altor cuiburi.

Raportul se face de șeful de cuib și se predă în timp de 24 de ore șefului de garnizoană împreună cu cotizația.

În localitatea în care se găsește sediul Organizației Județene rapoartele se pot preda direct secretarului Organizației.

B. șefii de garnizoană înaintează șefului de sector, între 1 și 4 ale fiecărei luni, rapoartele primite în timp de o lună de la șefii de

cuiburi din Garnizoană,
împreună cu cotizațiile.

C. șefii de sector înaintează
șefului de județ între 4 și 7
ale fiecărei luni, rapoartele
șefilor de cuib din sectorul
lor, primite de la șefii de
garnizoană, împreună cu
cotizațiile.

D. șeful de județ întocmește
pe baza rapoartelor șefilor
de cuiburi din județ, situația
generală a județului pe timp
de o lună.

În același timp face o
clasificare generală a
cuiburilor pe județ,
clasificare a cuiburilor pe
sectoare și clasificarea
sectoarelor.

Șeful de județ face un
raport lunar pe care îl
înaintează în dublu
exemplar între 7 și 13 a
fiecărei luni, șefului de
Regiune.

Raportul șefului de Județ
trebuie să cuprindă:

1. Numărul de cuiburi.

2. Cuiburi noi înființate.
3. Numărul de membri.
4. Creșterea față de luna precedentă.
5. Numărul de ședințe de cuib.
6. Numărul de prezenți.
7. Numărul de absenți.
8. Cotizații.
9. Contribuții diverse.
10. Tipărituri și abonamente
 - a) Valoarea celor intrate.
 - b) Valoarea celor răspândite pe bani.
 - c) Valoarea celor răspândite gratuit.
 - d) Suma achitată.
 - e) Suma rămasă de plată.
11. Șantiere.
 - a) Zile de lucru.
 - b) Evaluarea lucrării în bani.

12. Tabere.

a) Zile de lucru

b) Evaluarea lucrării în bani.

13. Marșuri: în Kilometri – om (se înmulțește numărul de kilometri efectuați cu numărul membrilor participanți.

14. Inițiative.

15. Delegații.

17. Dificultăți interne ale Organizației: certuri, neînțelegeri, diferite abateri ale legionarilor.

18. Măsuri luate pentru înlăturarea dificultăților ivite.

19. Curente de simpatie, dușmănie sau indiferență.

20. Punctele slabe ale Organizației și măsurile luate pentru întărirea ei în acele puncte.

21. Ținuta, atitudinea morală în societate a legionarilor.

22. Atacuri de vrăjmășie – calomnii, agresiuni, abuzuri ale autorităților – înregistrate. Numele persoanelor ce atacă și adresele lor.

E. Șeful de Regiune, întocmește pe baza rapoartelor județene primite, o clasificare a județelor din regiune și o situație generală a regiunii.

Șeful de Regiune înaintează Centrului, pentru serviciul personalului, între 13 și 17 a fiecărei luni, un raport cu situația generală a Regiunii, cuprinzând exact aceleași puncte din raportul șefului de județ.

În același timp șeful de Regiune, înaintează câte un exemplar din rapoartele șefilor de județ.

PUNCTUL 6. Când se adună cuibul.

Toate cuiburile de legionari din toată țara se adună în

fiecare sâmbătă seară; a doua zi e duminică, așa că fiecare poate să întârzie puțin la sfat. Dar dacă e nevoie el se poate aduna oricând îl cheamă șeful, în orice zi din săptămână.

PUNCTUL 7. Viața cuibului.

Cuibul adunat este o biserică. Intrând în cuib te dezbraci de toate chestiunile mărunte și închini o oră gândurile tale curate Patriei. Ceasul de ședință al cuibului este ceasul Patriei. Armonia deplină trebuie să rezulte nu numai din prietenia celor adunați, dar mai ales din comunitatea idealului lor. Acolo în cuib se vor înălța rugăciuni lui Dumnezeu pentru biruința Legiunii, se vor cânta cântecele trimise de Legiune, se va vorbi despre cei morți: martiri, eroi căzuți pentru Legiune și camarazii morți în credință legionară, prieteni, părinți, bunici și strămoși, rechemându-se duhurile lor.

În linii generale, în cuib nu se va da loc la discuții înfocate, violente, contradictorii. Cât mai puțină vorbă, cât mai multă meditație, nimic să nu tulbure majestatea tăcerii și a buneî înțelegeri.

Se vor face exerciții de tăcere completă.

PUNCTUL 8. Prima grijă: PUNCTUALITATEA.

Dacă șeful cuibului fixează ședința la ora 9, apoi toți trebuie să-și chibzuiască treburile în așa fel ca să nu vină nici prea devreme, nici prea târziu. Nimeni să nu facă pe altul să aștepte. Legionarul trebuie să fie om de cuvânt. Când a spus o vorbă să se țină întocmai de dânsa. Țara e plină de aceia care spun multe vorbe, dar nu se țin niciodată de ele. Când promiți ceva, gândește-te bine. Dacă tu crezi că nu poți, spune verde, căci e mai frumos.

PUNCTUL 9. A doua grijă: INIMA BUNĂ.

Legionarul când vine la cuib trebuie să fie cu inimă bună. Să nu pornească cu gând de sfadă, de răutate, căci în cuib n-are voie să se certe nimeni. Când legionarul va avea poftă de sfadă, să se bage între dușmani.

Lucrurile mari și bune se fac cu inimă bună, pentru că unde e inimă bună acolo e Dumnezeu, iar unde inima e rea, acolo s-a băgat diavolul. De aceea unde este inima rea nici un lucru n-are spor. Toate merg pe dos. Despre omul care pășește cu inimă rea se zice că nici păpușoi nu-i cresc pe ogor.

PUNCTUL 10. ÎNCEPEREA ȘEDINȚEI

La ora hotărâtă, după ce membrii cuibului s-au adunat, șeful cuibului se

ridică și strigă cu voce
ostășească:

Camarazi,

La auzul acestui semnal toți
sar în picioare. Se îndreaptă
cu fața către răsărit și salută
cu brațul întins: salutul
cerului, adică al înălțimilor și
al soarelui adică simbolul
biruinței luminii și al binelui.

Șeful cuibului spune cu glas
rar și după el repetă toți
ceilalți:

1. – Să ne rugăm lui
Dumnezeu.

2. – Să ne gândim la
Căpitanul nostru.

3. – Să ne ridicăm cu gândul
la sufletele martirilor:

– Moța,

– Marin,

– Sterie Ciumetti

– și ale tuturor camarazilor
noștri

– căzuți pentru Legiune

– sau morți în credință
legionară.

4. – Să credem în învierea
României legionare și în
sfărșirea zidului de ură și
de mișelie care o
împresoară

5. – Jur că nu voi trăda
niciodată Legiunea.

PUNCTUL 11. Cu ce începe
ședința șeful cuibului?

1. Cu partea informativă.
Noutăți.

Ce vești a primit de la
Centru sau de la județ etc.

Ce s-a mai întâmplat prin
țară.

Ce s-a mai întâmplat prin
sat (politica satului), oraș,
fabrică, facultate.

Cum stau diferitele forte
politice adverse: cresc, stau
pe loc, dau înapoi.

Cum merge Legiunea
noastră în țară.

Aici la noutăți fiecare membru din cuib mai aduce și el noutățile pe care le știe.

2. Ordine sosite.

Ce ordine s-au mai dat. Cu ce se ocupă ceilalți legionari din țară. Cum merge lupta legionară.

3. Citirea „Pământului Strămoșesc” și a celorlalte foi legionare.

„Pământul Strămoșesc” trebuie citit în întregime. În el se află adevăratul duh legionar.

Toate ordinele date de centru precum și cele mai bune informații cu privire la mișcarea din întreaga țară. De asemenea se vor citi foile legionare locale.

4. Educația membrilor.

Legionarul va trebui să știe că: Legiunea va învinge până la sfârșit toate partidele, oricâte piedici i se vor pune în cale.

Că toți legionarii sunt gata
să facă orice jertfă cu
bucurie. Că fiecare jertfă
înseamnă un pas înainte
către victorie.

Că legiunea are un program
precis care se va publica la
timpul potrivit.

Că prin realizarea acestui
program țara se va reface.

Că legionarii vor face din
această Românie o țară
frumoasă și bogată.

Că legionarii sunt chemați
de Dumnezeu ca după
veacuri de întuneric și
asuprire să sune trâmbița
învierii neamului românesc.

Șeful de cuib va căuta să
sădească adânc în sufletul
fiecăruia dintre membrii
cuibului credința în
Dumnezeu, în Patrie și în
misiunea neamului nostru.

PUNCTUL 12. Ce se mai
poate discuta în cuiburi.

În cuiburi, când este vreme,
se mai discută și alte
probleme.

Iată câteva titluri de discuții
sătești:

1) Cum s-ar putea obține o
recoltă mai bună (grâu,
porumb, vie, etc.).

2) Care sunt rezultatele
dacă îngrășăm pământul?

3) Este bine să semănăm
mereu același fel de cereale
pe pământ?

4) S-ar putea ca satul să-și
cumpere o mașină de
treierat?

5) Cum s-ar putea obține un
preț mai bun pe produsele
țărănești?

6) Cum trebuie să îngrijim
vitele, tovarășii noștri de
muncă pentru ca să nu mai
sufere?

7) Crescutul păsărilor n-ar
putea aduce un venit
gospodarului, asigurându-i o
hrană mai bună?

8) Cum s-ar putea înfrumuseța satul? Îmbunătăți drumurile, podurile? Îngrijirea bisericii și a cimitirelor, a școlii?

Iată câteva titluri de discuții pentru cuiburile de fete sau doamne (Cetățui).

1) Rolul femeii legionare în România nouă.

2) Drepturile și datoriile femeii legionare.

3) Sora legionară ca mamă.

4) Sora legionară ca soție.

5) Sora legionară ca luptătoare.

6) Sora legionară și disciplina.

7) Femeia legionară și femeia modernă.

8) Cum s-ar putea da o masă mai hrănitoare familiei.

9) Cât mai multă și variată inițiere în arta gătitului așa

de puțin cunoscută în lumea satelor.

10) Curățenia casei și îngrijirea copiilor.

11) Cum s-ar putea ca îmbrăcămintea întreagă să se facă în casă.

12) Creșterea copiilor. La Biserică. Spovedania și Sf. Împărtășire. Iubirea de carte și de lumină, de muncă, de țară.

Cuiburi intelectuale.

Iată titlurile conferințelor ținute de cuibul AXA din București.

1. Antisemitismul în cadrul Legiunii. Deosebirea între legionari și cuziști. (Ion I. Moța).

2. Problema minorităților în statul român.

3. Învățământul în statul legionar.

4. Problema morală în viața publică a României. Scrierile imorale.

5. Educația morală a legionarului.

6. Caracter de legionar.

7. Politica agrară. Reforma financiară.

8. Problema muncitorească în statul legionar.

9. Capitalul și munca românească.

10. Industrie și agricultură.

11. Biserica în statul legionar. Preotul.

12. Politica externă a României.

13. Legiunea și marxismul.

14. Armata.

Cuiburile studențești și Frățiile de Cruce.

1. Deosebirea între politica partidelor și politica Legiunii.

2. Deosebirea de organizare între sistemul partidelor politice și sistemul Legiunii.

3. Afinitatea între fascism și Mișcarea Legionară.

4. Puncte comune între hitlerism și Mișcarea Legionară.

5. Formează jidanii un pericol fără leac?

6. Foloasele spiritului de disciplină?

7. De ce Mișcarea Legionară poate salva țara și de ce celelalte mișcări politice nu o pot salva?

8. De ce cuzismul nu poate învinge?

9. Țăranul în statul legionar.

10. Muncitorul în statul legionar.

11. Cine este Benito Mussolini.

12. Cine este Adolf Hitler.

13.

14. Cine a fost Lenin.
15. Educația fizică, factor principal în educația legionară.
16. Fascismul înainte și după 1922.
17. Ce este Balilla?
Organizarea ei.
18. Cântecul legionar.
19. Franța naționalistă și Franța socialistă.
20. Cum se pot combate tendințele Ungariei asupra Transilvaniei?
21. Cum se poate anihila încercarea de influență a Rusiei asupra Basarabiei?
22. Cum se pot întări frontierele dinspre Bulgaria?
23. Cum se poate salva Maramureșul?
24. Poate exista o artă legionară?
25. Statul legionar și Românii de peste hotare.

Coruri.

Cuiburile formate din legionari mai tineri vor învăța marșurile legionare și vor cânta în ședință.

PUNCTUL 13. Hotărâri.

La sfârșitul ședinței se iau hotărâri. Orice ședință trebuie să se termine prin hotărâri precise, adică să se arate ce are de făcut fiecare legionar până la ședința viitoare.

Cuibul lucrează: a) după ordinele care le primește de la comandanți și b) din proprie inițiativă (hotărârea pe care și-o ia singur). Șeful de cuib poate lua inițiativa în mai multe direcții.

1. Mărirea Organizației, adică facerea de cuiburi noi.

2. Strângerea de fonduri prin serbări, vânzări de broșuri etc. (afară de colectarea de bani, care nu este permisă decât printre

membrii organizațiilor noastre).

3. Împărțirea în lumea nelegionară, după un plan bine stabilit, a literaturii legionare.

Fiecare cuib are un număr de oameni cunoscuți în fața sa.

Ei pot fi prieteni, indiferenți sau vrăjmași. Cuibul își face o listă cu numele și adresa lor, apoi își propune ca încetul cu încetul să-i convingă și să-i crească în credință legionară.

Atunci trimite fiecăruia hrană sufletească: cărți, reviste, articole, fotografii, coruri. Bine studiate, după sufletul și mintea omului care le va citi. Pe un om poate să-l influențeze o anumită carte, un anumit articol, o anumită foaie, revistă. Pe altul, altele. De aceea cuibul trebuie să studieze ca să nu arunce nimic în vânt.

Vrăjmaşului trebuie să-i dea cărţi? Da. Pentru că după ce va citi azi, mâine, poimâine, va începe să se clatine. Şi vrăjmaşul care se clatină va fi învins.

Această hrană sufletească nu se trimite numai o dată. Cuibul are grijă de pui până fac aripi.

Când sufletul lor a crescut în credinţă, atunci plini de recunoştinţă vor veni, te vor căuta şi te vor întreba: ce să fac acum? Îi vei răspunde: „Fă şi tu ce am făcut eu.

Hrăneşte şi tu pe alţii, după cum te-am hrănit şi eu pe tine.”

Materialul (broşuri, cărţi etc.), uneori se vinde, de cele mai multe ori însă omul le va găsi acasă gratuit, date de cuib din sărăcia lui. Şi fără ca să ştie cine i le-a trimis.

Căci cuibul dă, urmăreşte efectul şi nu spune cine

trimite. Abia la sfârșit se vor cunoaște. Mare bucurie va simți un cuib pentru fiecare om pe care-l va scoate din lumea vrăjmășiei și-l va aduce în lumea credinței legionare.

Citez cuibul „Avangarda 13, Nr. 3”, care în timp de o lună și jumătate a împărțit 37 de volume „Pentru legionari” și 15 „Cranii de lemn”.

Cuiburile de legionare, de copii, de legionari bogați sau săraci, fiecare după puteri, pot face această operă dând rezultate extraordinare pentru Legiune.

4. Cuibul mai poate lua inițiativa unui șantier. Adică să dreagă un pod stricat, un șanț, un drum, un gard, să ajute un copil bolnav, să repare casa unui bătrân sau a unei văduve. Să îngrijească de mormintele părăsite.

Așa că în fiecare ședință șeful cuibului va pune

această imperioasă
întrebare:

Ce să mai facem ca să ne
mărim organizația?

Cu ce putem noi să ajutăm
Legiunea?

Fiecare membru al cuibului
se gândește și unul spune:
să mai facem cuiburi în sat
la noi, sau în facultate, dacă
e student, etc.

Altul spune: în satul vecin
nu există nici un cuib, să
mergem acolo să facem.
Altul spune: să ajutăm
bănește Legiunea. Căci
având bani, legionarii își vor
înzestra organizația cu tot
ce-i trebuiește pentru luptă
și să anunțăm șeful Legiunii
pentru a vedea unde ne
repartizează (la susținerea
unei foi, la cumpărarea unei
camionete, la broșuri etc.).

Munca fiecărui cuib este de
o mare importanță.

Nu se poate ca un cuib să se
constituie și apoi să nu mai
lucreze nimic, adică să nu

mai dea nici un semn de viață. Cuibul care nu muncește, care nu se mișcă și nu dă semne de viață este trecut în catalogul Legiunii sub denumirea de „Cuiburi moarte”.

PUNCTUL 14. Despre inițiativa șefului de cuib.

Inițiativa este cea mai frumoasă floare pe care un comandant o poate purta.

Șeful care își ia răspunderea inițiativei trebuie să știe că ea poate aduce mărirea Organizației, dar poate aduce și foarte mare rău, după cum un șef o întrebuițează în bine sau în rău.

Nu are voie în special:

a) a tipări ceva în numele Organizației fără aprobarea Biroului Central al Presei Legionare.

b) a scrie ordine sau scrisori cu conținutul nechibzuit,

care să fie rău interpretate de către acei cărora se adresează, sau de către adversari.

c) Nu are voie de a-și băga unitatea în acțiuni dezordonate, chefuri, petreceri sau scandaluri etc.

d) Nu are voie a trata și nici a încheia vreo combinație politică cu oamenii altei grupări, fără aprobarea directă a șefului Legiunii.

e) În general, un șef, ca și un legionar, trebuie să fie atent de a nu face nici un fapt, de a nu se introduce în vreo acțiune care ar putea periclita, strica sau dezonora Legiunea.

Când se ia inițiativa?

a) Inițiativa se ia când nu există vreun ordin precis dat de către șefii ierarhici. Dacă este un ordin, se execută ordinul.

b) Dacă între timp situația s-a schimbat, șeful de cuib, ca orice comandant, pe

răspunderea lui, va lua
măsurile din inițiativă proprie,
judecând însă cu
pătrundere, pentru ca
organizația să iasă cât mai
bine.

c) Dacă din întâmplare
există un șef legionar pe loc
mai mare ca șeful de cuib,
șeful de cuib nu mai are
inițiativa. Comanda,
inițiativa și răspunderea o ia
legionarul mai mare în grad.

În afară de aceste cazuri
prevăzute, șeful de cuib are
o largă inițiativă.

El va lua hotărâri cu de la
sine putere, în bună
înțelegere cu toți membrii
cuibului, în scopul de a servi
cauza legionară. Imediat ce
a luat o inițiativă, o
raportează șefului
garnizoanei. După ce a
executat-o, raportează din
nou: „Vă aduc la cunoștință
că hotărârea luată de noi de
a executa ..., am adus-o
astăzi la îndeplinire,
bucurându-ne că am adus-o
astăzi la bun sfârșit.”

Şeful Legiunii cântăreşte, e un şef legionar, după puterea lui de iniţiativă. Cei mai buni şefi şi cele mai bune cuiburi sunt acelea care iau cele mai bune iniţiative şi le duc la îndeplinire.

PUNCTUL 15. Despre executarea ordinelor.

Când un legionar sau un cuib primeşte un ordin, este o chestiune de onoare de a-l executa, trecând prin foc şi prin apă, dacă este nevoie.

După aceasta se măsoară vrednicia legionară.

Când şeful Legiunii dă semnalul unei bătălii legionare (cum a fost de exemplu: cumpărarea unei camionete, scoaterea unei foi, cumpărarea unei tipografii), cuiburile ca nişte albine, întrecându-se în hărnicie şi în viteză unele pe altele, trebuie să vină fiecare cu ceea ce poate da.

Ori de câte ori vin asemenea ocazii, trebuie să concureze într-o adevărată întrecere nebună înspre victoria legionară toate cuiburile.

Cum ar fi cu putință ca un cuib să fi rămas în afara luptei, să nu fi adus și el un cât de mic ajutor, cât de mică jertfă?

Din aceste lupte se poate vedea cine merită să se înalțe, în noua lume legionară, și cine trebuie să rămână unde este.

PUNCTUL 16. Închiderea ședinței.

Membrii cuibului se scoală în picioare cu fața spre răsărit. Salută cu brațul întins spre cer. Toți repetă după șeful cuibului: „Jur că nu voi trăda niciodată Legiunea”.

După aceea legionarii se despart în voie bună cu gândul la hotărârile pe care trebuie să le execute. În prima ședință viitoare se va

vedea cât s-a executat din hotărârea luată.

PUNCTUL 16 BIS. Marșul legionar.

Duminica și în zilele de sărbătoare cuiburile de toate categoriile: Frății, Cetățui, etc. trebuie să se obișnuiască a pleca în marș. Noi nu ne cunoaștem țara. Unii nu-și cunosc nici satul vecin.

În zilele de sărbătoare, pe ploaie sau pe vreme bună, iarna sau vara, să ieșim afară în mijlocul naturii. Pământul românesc să devină un furnicar în care să se întâlnească pe toate drumurile mii de cuiburi alergând în toate direcțiile.

În timpul slujbei să se oprească la Biserica din cale. Să se oprească la camarazii din satele vecine.

Marșul este sănătos. Marșul repauzează și reface nervul și sufletul omenesc. Dar mai

presus de toate, marșul este simbolul acțiunii, al explorării, al cuceririi legionare.

Marșul se face în ordine:
pasul bărbătesc.

PARTEA a II-a

DESPRE ORGANIZARE

*Câte feluri de cuiburi sunt.
Încadrarea lor.*

PUNCTUL 17. Cuibul superior și Familia de cuiburi.

Fiecare membru al cuibului, după ce a stat într-un cuib mai multă vreme făcându-si educația legionară poate să se desprindă din acel cuib și să-si formeze un alt cuib în care el va fi șef.

Dacă dintr-un cuib se desprind cel puțin 3 membrii și-si face fiecare câte un

cuib, cuibul vechi va deveni cuib superior.

Un cuib superior se poate întinde și în zece sate dacă poate face în fiecare dintre ele câte un cuib nou. Fiecare este liber să se întindă după puterea e care o are, astfel că dintr-un cuib făcându-se mai multe cuiburi, toate acestea formează un fel de familie. Adică cuibul care s-a format întâi și cu toate celelalte, care s-au născut din el, formează o familie. Fiecare cuib din familie își are un șef, dar mai mare peste toți este șeful primului cuib.

PUNCTUL 18. Cuiburi încadrate.

Cuiburile dintr-un sat, comună, oraș, fabrică, facultate, etc. trebuie să aibă legături între ele. De ce? Pentru ca să nu se ciocnească între ele în anumite chestiuni (unii să aibă o părere, alții altă

părere). Toți legionarii vor avea o singură părere, un singur gând și un singur suflet. De aceea trebuie să aibă toți un singur șef.

Cine este șeful dintr-un sat.

Dacă într-un sat este o singură familie de cuiburi, șeful legionarilor din sat este șeful primului cuib.

Dacă sunt două familii de cuiburi, șeful satului sau șeful garnizoanei legionare va face cu schimbul câte o lună.

O lună va fi șef al garnizoanei legionare șeful unei familii, o lună șeful celeilalte familii de cuiburi.

Dacă vor fi trei sau patru familii de cuiburi vor face fiecare câte o lună cu schimbul.

Șefii de garnizoană când se schimbă, fac un proces verbal de predarea și primirea comenzii, pe care îl trimit șefului județean ca să

știe cine are comanda luna aceea.

Mai târziu, când cuiburile se înmulțesc, se fac și șefi de sectoare, care să facă legătura și să aibă grijă de toate cuiburile din regiune. Șeful de sector este numit de conducerea centrală a Legiunii în urma propunerii șefului județean. El se va recruta dintre cei mai destoinici șefi de garnizoană.

În cazul victoriei legionare, primar într-o comună nu va fi șeful de sector sau șeful vreunei familii de cuiburi legionare, ci va fi cel mai destoinic om pe care îl va avea Legiunea în acea comună. El va fi însă sub controlul șefului legionar din acea comună.

PUNCTUL 19. Chemarea șefilor de cuiburi. Școala de Cadre.

Şeful garnizoanei legionare sau şeful unui cuib superior cheamă la consfătuire din când pe şefii cuiburilor în subordine, ca să se informeze cum mai merge activitatea, să le comunice ordinele sosite sau să ia vreo hotărâre. Cu această ocazie se face cu şefii de cuiburi şcoala de cadre, adică şcoala care să înveţe pe şeful de cuib: organizarea, duhul legionar, ce voieşte şi ce va face Legiunea, datoriile unui şef legionar, toate învăţate după broşura de faţă.

Şeful politic judeţean îşi cheamă cel puţin o dată la două săptămâni subalternii (şefii de unităţi, F. d. C., cetăţui, Sectoare, Statul Major, etc.)

Orice şef când îşi cheamă oamenii în subordine pentru a le da directive, sau a le face şcoala legionară, nu-i cheamă în vizită şi nu le serveşte câte un pahar de vin ca în lumea democraţiei.

Asemănător unui comandant de regiment care își cheamă ofițerii subalterni înainte de luptă pentru ca să le dea ordine, așa se prezintă șeful legionar.

Va sta în picioare în poziție de drepti. Va fi încins; simbolul puterii. Ceilalți, în semicerc în poziție corectă, atenți, serioși, conștienți că în clipa aceea fac o slujbă neamului lor, ca aceea pe care o face preotul la altar.

Vor fi și ei încinși. Se va face apelul, se va da raportul. Se va cânta. Urmează aceeași formalitate la deschidere și la închidere ca și la ședința cuibului.

Formațiuni pentru corpul legionar. Când sosește un șef, corpul legionarilor va fi aranjat în careu sau în linii de plutoane prin flanc.

PUNCTUL 20. Un rol important al șefilor de Garnizoană legionară.

Şefii de garnizoană legionară dintr-o comună mai au o importanţă mare în materie de organizare sătească şi anume: după ce cuiburile de legionari s-au înmulţit, şefii de garnizoană se adună împreună şi în cea mai bună înţelegere despart de o parte cuiburile tinerilor de la 18 până la 27 sau chiar 30 de ani.

Aceste cuiburi tinereşti, toate la un loc, se vor numi „Grupul legionarilor din comuna X”.

În fruntea acestor cuiburi, şefii de garnizoană legionară vor pune pe cel mai bun dintre şefii de cuiburi (având în vedere cine a făcut cele mai multe cuiburi şi cine are mai multe calităţi de şef) şi vor cere apoi confirmarea din partea şefului Legiunii.

În caz că sunt doi buni, vor face şi aceşti şefi de Grupuri legionare, cu schimbul câte o lună. Ei ascultă de ordinele şefului de Garnizoană Legionară.

PUNCTUL 21. Un alt rol al șefilor de garnizoană.

Este acela de a veghea ca să nu se întâmple nici o neînțelegere între legionari. Nici o ambiție decât aceea de a ieși învingător. El va căuta să împace cu foarte multă înțelepciune orice neînțelegere. În fața șefului Legiunii este mai mare, nu încăpățânatul, ci acele care știe să se supună intereselor sacre legionare, să jertfească din convingerile lui, din mândria lui, în scopul victoriei.

PUNCTUL 22. Câte feluri de cuiburi sunt în Legiune.

1) Cuiburi numite „Frății de Cruce”. Aici intră numai tineri de la 14 la 20 de ani din diferite scoli. F.D.C. sunt numai al orașe.

Rolul acestor cuiburi este de a face educația tinerimii române și anume:

a) Educația Creștină: ei trebuie să recunoască, să iubească pe Dumnezeu și să se poarte după învățăturile Creștine.

Este foarte multă literatură imorală care ucide sufletul copilului. El trebuie să fie ferit de a sorbi această otravă.

b) Educația Națională: tânărul român trebuie să-și iubească Patria, Pământul și Regele. Fără patrie este ca un pui fără cuib.

El trebuie ferit de literatura comunistă care se ridică în contra lui Dumnezeu, în contra Familiei, în contra proprietății, în contra Armatei.

c) Educația Socială: în sufletul tineretului nostru trebuiesc cultivate și întreținute sentimentele creștine de dreptate și echitate socială și setea de muncă creatoare.

d) Educația Fizică: copilul trebuie să fie voinic și sănătos la trup, pentru că el va fi ostașul de mâine care va apăra acest pământ. (Legiunea Sportivă).

e) Educația Sanitară: el trebuie păzit de nenumăratele boli, în special de cele venerice care secătuiesc toată vlaga tineretului. Cu un cuvânt, trebuie să ne îngrijim de Românul zilei de mâine, care va purta pe umerii săi marea răspundere a existentei Patriei.

PUNCTUL 23. 2) Cuiburile de fete (Doamne), denumite și „Cetățui” când ele sunt formate din eleve de la școlile superioare. Tot cu același scop de educație. Ele mâine vor fi mame. Și copilul va fi după cum îl crește mama lui. Ele ajută Legiunea cu munca lor și cu propagarea ideilor legionare.

PUNCTUL 24. 3) Corpul legionarilor: de la 21 la 28 de ani. Toate cuiburile cu membri în această categorie de vârstă formează Corpul Legionarilor.

Se admite excepțional și sub această vârstă pentru membrii cuiburilor de la sate unde nu există Frății de Cruce.

Ei sunt membrii cei mai activi ai Legiunii.

Pe lângă educație, ei aleargă și împrăști credințele noastre. Ei împrăști cel mai mult suflet, căci au de unde.

Ei fac politică și politica este o luptă din care învinge cel cu suflet mai bine călit, cel mai hotărât, cel mai răbdător, cel mai disciplinat, cel mai activ.

Educația faptei creatoare. El, legionarul, va fi acela care prin munca lui proprie va clădi România cea nouă, nu pentru a câștiga ceva, ci

numai din dorința de a o vedea țară puternică.

Lui trebuie să i se facă educația jertfei, nu a câștigului, căci numai jertfind cu toții, vom putea avea o țară frumoasă și bogată.

Lui trebuie să i se facă educația disciplinei severe, pentru că numai eforturile unite, disciplinate, ale tuturor pot avea efectele dorite.

PUNCTUL 25. 4) Studenții legionari de la o Universitate se organizează în modul următor: toate cuiburile studențești dintr-un județ formează Grupul Legionar

Studențesc, purtând denumirea județului respectiv și stând sub conducerea celui mai vrednic legionar.

Toate grupurile studențești județene de pe lângă o universitate, formează

Centrul Studențesc
Legionar, sub comanda unui
șef legionar, ajutat de către
toți șefii grupurilor
legionare.

Șefii de grupuri și de centre
studențești legionare sunt
numiți în fiecare an de către
Marele Consiliu Universitar
Legionar, care lucrează sub
președinția șefului Legiunii.

Acest consiliu este format
din președintele centrelor
universitare legionare și din
câte 5 șefi de grupuri
legionare. Studenții de la
fiecare universitate aleși
automat în ordine alfabetică
județeană, în fiecare an. În
cazuri de festivitate
deosebită, la acest consiliu
pot lua parte toți șefii de
unități legionare studențești
(cuiburi, grupuri și centre).

Un șef legionar de orice
unitate nu poate ocupa în
același timp o funcțiune în
vreuna din comitetele
organizațiilor studențești
generale, ca: cercuri,
societăți de facultăți, centre,

etc. Pentru aceste funcțiuni va delega legionari de sub comanda sa, sau de va fi nevoie să între personal, va preda altuia comanda legionară.

PUNCTUL 26. 5) Organizația politică propriu-zisă: sunt cuiburile oamenilor mai în vârstă, care și ei vor face educația în sens legionar, vor acționa politicește, vor proteja și îndruma pe cei mai tineri.

Conducerea o are șeful politic județean, care în același timp supraveghează și îndrumă activitatea celorlalte unități legionare.

PUNCTUL 27.

Toate aceste județe au în fiecare județ și la centru Comandamentele lor aparte:

Astfel, în fiecare județ există:

- șeful Frăției de Cruce (F.D.C.);
- șefa Cetățuilor de fete sau doamne.
- șeful Corpului Legionarilor.
- șeful Corpului Muncitorilor
- șeful Organizației Politice.

Toți aceștia fac parte de drept din statul major județean, respectând și ascultând pe șeful Organizației politice județene.

La centru există:

- Comandamentul F.D.C.
- Comandamentul Cetățuilor de fete.
- Comandamentul Corpurilor Legionare
- Comandamentul Corpului Muncitoresc Legionar
- Comandamentul Corpului Studențesc Legionar
- șefia Organizației politice

Toți aceștia sunt sub conducerea șefului Legiunii.

PUNCTUL 28.

În regulă generală, toți acești șefi se schimbă cu anul. Șefii Organizației politice pot sta câte doi ani sau mai mult cu aprobarea șefului Legiunii.

Fiecare șef are grijă din vreme să-și formeze înlocuitorul.

Foștii șefi trec într-o situație superioară și au totdeauna grijă de îndrumarea și sfătuirea șefilor actuali și de supravegherea bunului mers al întregii organizații. Ei asistă la orice ședință și-și dau întotdeauna părerile lor.

Ei îndeplinesc în special rolul de judecători pentru orice neînțelegeri sau conflicte ivite între legionari, căutând cu înțelepciunea și experiența lor să împace lucrurile și să păzească organizația de cea mai mare

greșeală: neînțelegerea,
dezbinarea.

PARTEA A III-A

*Sfaturi pentru șefii de cuib,
ca unitatea de sub comanda
lor să poată merge bine.*

PUNCTUL 29. 1) Cum
trebuie să fie și să se poarte
un șef.

Un șef trebuie să fie
înțelept, trebuie să se
gândească bine când ia o
hotărâre, pentru ca ea să fie
bună. Hotărârea trebuie
luată repede și dusă până la
capăt.

Trebuie să fie blând și să-și
iubească oamenii de sub
comanda lui.

Trebuie să fie voios; așa
trebuie să apară înaintea

celor pe care îi comandă, nu
amărât întunecat nervos.

Trebuie să fie drept cu
legionarii și cu toată lumea.
Nici adversarului nu-i poate
face nedreptate. Va lupta cu
el, îl va învinge, dar pe căile
dreptății, ale moralei; nu
prin lașitate sau minciună.

Trebuie să fie curajos și
hotărât în ceasuri de
primejdie. Așa bunăoară,
dacă va vedea un om în
primejdie, datoria de onoare
a unui legionar este de a
sări pentru a-l salva,
înfruntând primejdia. Ex.:
foc, înec etc.

Trebuie să împartă bucuriile
și durerile cu toți camarazii
lui. În orice ocazie în lume,
nu numai în lumea
legionară, el trebuie să-și
aleagă locul cel mai greu.
Un legionar nu se
înghesuiește ca să apuce cel
dintâi loc la masă sau cel
mai bun pat la culcare.

Trebuie să fie dibaci, adică
orice ordin să-l ducă la bun

sfârșit, întrebuintând căile cele mai inteligente.

Trebuie să comande clar și să-si ducă oamenii la biruință.

Să nu vorbească de rău pe camarazii lui. Să nu permită să i se vorbească de rău despre alții.

Să știe să păstreze armonia în unitatea pe care o conduce. Este de o importanță capitală. Un șef de ar avea toate calitățile din lume și dacă în unitatea pe care o comandă e ceartă, dezbinare, neînțelegere, trebuie imediat înlocuit. Sunt unii șefi care îndată ce iau comanda unei unități, unitatea începe a se destrăma.

Să fie foarte cuviincios cu toată lumea. Să nu bruscheze lumea, pentru că în loc de a o atrage o s-o îndepărteze.

Trebuie să fie cumpătat la toate. De exemplu: nu se

poate concepe nici un șef și
nici un legionar beat.
Legionarul poate petrece,
dar nu se îmbată.

Să fie om de cuvânt.

Să fie de o cinste care să-i
atragă stima tuturor
oamenilor din jur.

Într-un cuvânt, să se poarte
în așa fel încât toată lumea
să poată spune: „Într-un
legionar te poți încrede, căci
un lucru luat de un legionar
pe seama lui îl duce la bun
sfârșit.”

Șeful legionarilor este un
om năzdrăvan, care din
orice împrejurare oricât de
grea ar fi ea, iese deasupra.
El trebuie să fie învingător.
De va cădea, el se va ridica
din nou și va învinge.

Numai înzestrat cu astfel de
calități, un șef legionar va
putea prin școala cuibului și
prin puterea exemplului,
transforma pe fiecare român
creând un suflet nou, un
adevărat caracter, care va

ști să învingă în toate
împrejurările și cu care țara
se va putea mândri.

PUNCTUL 30. 2) De ce
trebuie să se păzească un
șef legionar.

a) Să nu se lase ademenit.
Adversarii au două căi de
luptă. Prima cale, atacul
fățiș pentru a ne strivi. Dacă
văd că noi am rezistat și n-
am fost striviți, atunci
încearcă a doua cale:
ademenirea câtorva oameni
pentru dezbinarea noastră.

Un exemplu: procesul de la
Văcărești din 28 Martie
1924. Procesul acesta a
urmărit strivirea noastră.
Noi însă am rezistat, am
ieșit învingători, adică am
fost achitați.

Diferite persoane sus-puse
se arătau prietene cu noi
(după proces), ne chemau
la masă, ne lăudau: că
suntem buni, suntem

talentați, vom ajunge
departe etc.

În același timp încercau
dezbinarea noastră: vorbind
rău pe ceilalți camarazi.

Noi am prins această notă
de atac și ce auzeam,
veneam și ne spuneam unul
altuia. Și atacul a căzut. Iar
noi, după 10 ani, ne găsim
tot așa de uniți ca și în
ceasul întâi.

Acum împotriva Mișcării
Legionare, se întrebuințează
primul mijloc: încercarea
adversarilor de a ne strivi.
Când vor vedea însă că nu
ne pot strivi, vor încerca al
doilea mijloc: dezbinarea
noastră prin ademenire.

Nu vedeți cum s-au dezbinat
toate partidele din România,
tot prin ademenire: liberalii
în două, averescanii în
două, iar acum, în urmă, și
național țărăniștii stau gata
să fie învinși și ruși în
două. Vor încerca și cu noi.

Dar noi vom fi pregătiți și vom învinge.

PUNCTUL 31. Ce trebuie să facă un șef legionar, când simte atacul ademenirii.

Imediat trebuie să raporteze șefului său și șefului Legiunii și să spună deschis cuibului din care face parte. Adică să dea pe față uneltirile vrăjmașe.

PUNCTUL 32. b) Nu există în Legiune „M-am supărat și plec.”

Dacă se ceartă cu cineva, cu un camarad, legionarul trebuie să se împace. În orice caz, nu poate pleca din Legiune pe acest motiv, căci nu se poate supăra pe Legiune, adică pe lupta de mântuire a țării sale. Iar dacă pleacă, greșeala lui este foarte mare față de toți legionarii, față de drapelul Legiunii și față de neamul său.

Cineva poate pleca din
Legiune când nu mai crede,
dar nu când se supără.

PUNCTUL 33. c) Lupta cu
alți șefi legionari.

Este o mare greșeală ca un
șef legionar, din invidie, să
înceapă a vorbi de rău în
fata oamenilor din cuib sau
din sat, pe un camarad al
său. Aceasta duce la
dezbinarea în două a
legionarilor, la lupta dintre
dânșii, la victoria inamicului.

Este așa de grav acest
lucru, încât Legiunea
consideră asemenea fapte
aproape ca o trădare. Cum?
Pentru ambițiile tale să
distrugi Legiunea?

Chiar dacă sunt dușmani
personali, când au devenit
legionari nu se mai ceartă,
nu se mai vorbesc de rău,
luptă fiecare în funcția pe
care o are și slujește cu
credință cauza legionară și
victoria de mâine.

PUNCTUL 34. d) Spiritul negativ.

O altă boală de care trebuie să se ferească un şef legionar şi să-si păzească toţi oamenii din Organizaţie, boală care este foarte periculoasă, pentru că aduce neînțelegeri în sânul Organizaţiei şi mai ales pentru că taie aripile marilor îndemnuri, este critica. Critica sub formă de veşnică nemulţumire.

Sunt anumiţi oameni, care orice ai spune sau orice ai face, ei sunt în totdeauna nemulţumiţi şi au în totdeauna ceva de zis. Aceştia țin pe loc orice încercare de creaţie, taie avântul oamenilor de faptă.

Organizaţia noastră nu este o Organizaţie de critică, de negaţie, ci este o Organizaţie cu spirit de afirmaţie, de combativitate, de ofensivă.

Lăsăm critica să ne-o facă istoricii, noi acum să cucerim și să înfăptuim cât mai mult și cât mai bine.

PUNCTUL 35. e) Toți șefii legionari și toți legionarii dintr-o comună, fabrică etc. trebuie să fie de acord în toate chestiunile care interesează organizația noastră.

Ex.: la Facultatea de Litere din București s-au făcut alegeri pentru Președinte și pentru Comitet. Legionarul X, cu camarazi de-ai lui, legionari, a candidat pe o listă, iar alt legionar cu alt grup de legionari a candidat pe altă listă. Legionarii s-au rupt în două și la vot au căzut.

Legionarii nu vor mai face asemenea greșeli grave. Ei vor merge uniți chiar pe un drum rău (greșit).

Pentru că drumul cel mai rău este dezunirea.

Pe când altfel și în iad dacă
ar merge trupa legionară,
de va fi unită, va învinge tot
iadul și se va întoarce pe
urmă înapoi învingătoare.
Ex.: la alegerea unui primar
din comună, dacă șefii
legionari hotărăsc a vota pe
un anumit om, nu trebuie să
existe legionar care să
voteze pe un altul sau să
înceapă cu critica.

Toți într-un gând și într-un
suflet.

Și adversarii vor spune: „Să
ne punem bine cu legionarii,
că sunt toți oameni dintr-o
bucată, hotărâți și uniți. Cu
cine vor vota ei, acela iese
primar, căci merg toți într-o
parte.”

PARTEA A IV-A

Recrutarea membrilor

PUNCTUL 36.

Şeful de cuib când îşi recrutează membrii, trebuie să aibă grijă: de a căuta elementele cele mai destoinice şi cu sentimentul demnităţii dezvoltat. Necinstiţii, hârţagoşii, oamenii de scandal, trufaşii, lăudăroşii, cei plini de ei, fricoşii, laşii, trebuie lăsaţi în afara Organizaţiei.

Şi pentru ca să fie sigur că nici unul din elementele de mai sus nu vor mai putea intra în Organizaţie, numărul legionarilor în nici un sat nu va putea fi mai mare decât jumătate din numărul oamenilor din sat. Odată numărul legionarilor împlinit, nu se mai poate primi în Organizaţie nimeni, rămânând a se primi numai în măsura în care se fac locuri libere.

În orice caz, trebuie păzită organizaţia de oamenii care nu pot să trăiască fără să se certe.

Imediat ce un membru din cuib nu se poate înţelege cu

ceilalți membri el va trebui să părăsească organizația, înaintându-și demisia.

Mai bine mai puțini, trăind în frăție deplină, într-o unitate perfectă, decât mai mulți certându-se între dânsii.

Șeful de cuib va căuta să păzească organizația de agenți provocatori sau spioni trimiși de politicieni sau escroci de meserie.

PARTEA A V-A

Uniforma legionară

PUNCTUL 37.

În toată Europa, este un curent pentru introducerea virtuților ostășești în viața publică a țărilor.

În locul vorbăriei și a discursurilor lungi, lumea vrea frază scurtă, clară și

precisă, ca aceea a
ostaşului.

În locul lipsei de curaj şi a
îndoielii de astăzi, lumea
vrea: hotărârea repede.

În locul comitetelor
democratice, care discută,
se ceartă şi nu iau hotărâri,
lumea vrea şef şi disciplina
tuturora. (Se înţelege,
ajutat de comitete
prevăzute)

În locul descurajării, lumea
vrea încredere, voie bună,
mândrie ostăşească.

În locul lenei, lumea vrea
muncă de dimineaţă până
seara, a tuturora, nu trei
părţi numai la muncă şi o
parte numai la petrecere.

În locul poftei de câştig, a
dorinţei de a trage un
beneficiu din politică, lumea
vrea jertfa pentru ţară, ca
jertfa soldatului pe
câmpurile de bătaie. El nu
caută să câştige nimic, el dă
totul, muncă, suflet, viaţă
pentru ţara lui. Aceasta ne

trebuiește. Dacă ar da toți oamenii care fac politică: muncă, suflet, viață pentru țară, ce bine ar fi de țara românească! Iată ce va face școala legionară.

În locul dezbinării și a certurilor, noi punem camaraderia frumoasă a ostașului și unitatea perfectă ca a unei trupe, a națiunii întregi. Toți au un singur gând: Patria, un singur Drapel, un singur șef, un singur Rege, un singur Dumnezeu, o singură voință: aceea de a le slujii cu credință până la moarte. Legionarul și-a făcut uniformă pentru că în dosul ei el vede toate aceste mari calități ostășești, care ridică neamurile și le fac învingătoare, împotriva tuturor greutăților. Uniforma este: cămașă verde, centură cu diagonală.

PUNCTUL 38. Interzicerea uniformelor.

Guvernul a interzis prin lege
portul uniformelor. Odată
legea votată, trebuie să ne
supunem. Legionarii nu vor
mai ieși în public îmbrăcați
în uniformă.

Dar noi nu renunțăm la
dânsa. Ne vom face
uniforme și le vom îmbrăca
numai în zilele de
sărbătoare și numai în
casele noastre, unde
suntem stăpâni și liberi să
ne îmbrăcăm cum dorim.

Le vom îmbrăca cu drag,
așteptând ceasul când
legiuitorii se vor convinge că
aceste uniforme frumoase
nu sunt un pericol pentru
țară, ci din contră, sunt un
bine.

Ar trebui să nu existe
legionar care în casa lui să
nu-și aibă uniforma, să n-o
îmbrace în zilele de
sărbătoare, când va trebui
să facă cinste unui musafir,
oaspete, îmbrăcându-se în
cămașa verde.

Va fi o sărbătoare în casa
unui legionar când el și
familia lui se vor îmbrăca în
frumoasa cămașă verde,
simbolul primăverii
Neamului românesc.

PUNCTUL 39. Grade și
funcțiuni.

Grade

Noul venit în Legiune, se
cheamă membru.

După trei ani, el poate fi
avansat la gradul de
legionar.

Urmează: – Instructor
legionar

- Comandant ajutor
- Comandant legionar
- Comandant Buna Vestire
- Senator legionar, cu
caracter onorific.

Funcțiuni – șef de cuib

- șef de garnizoană

- șef de plasă
- șef de echipă, tabără, șantier, șef de corp legionar
- șef de județ
- șef de regiune

Nu este obligatoriu ca funcțiunea să fie ocupată de un grad. Funcțiunea dă onorul gradului.

PARTEA A VI-A

PUNCTUL 40. Camaraderia, disciplina și încrederea în șefi.

O organizație nu poate niciodată obține victoria fără unitate. Organizațiile cu unitate șubredă, de cele mai multe ori cu un ceas înainte de victorie se rup în două (adică le rupe inamicul prin intrigile lui) și se iau la luptă între ele. În acel moment totul este pierdut. Un singur

lucru rămâne: victoria
inamicului.

De aceea orice Organizație
trebuie să-și asigure
unitatea. Ea se asigură prin
două mijloace:

1. prin camaraderie, acea
forță a sufletului, care
unește într-o sfântă frăție
pe toți luptătorii
2. prin disciplină, acea forță
exterioară care armonizează
toate voințele în vederea
realizării aceluiași scop.

Un șef legionar, deci trebuie
să fie disciplinat, să aibă
încredere în șefii săi.

Camaraderia, încrederea în
șefi și disciplina se
completează prin aceea că
cele două dintâi vin de jos în
sus, cea de a treia,
disciplina, vine de sus în jos,
așa că unitatea este
asigurată, chiar atunci când
elementele de jos ar putea
să aibă și alte păreri sau
chiar păreri contrare. De
aceea, educația disciplinei

rămâne ca o mare supapă de siguranță pentru asigurarea unității și deci a victoriei, atunci când celelalte mijloace s-au epuizat.

Șeful de cuib va trebui să caute în toate împrejurările să dezvolte acest simț de disciplină în orice legionar și mai ales o va face prin exemplul pe care îl va da el.

Să nu se uite, că disciplina voluntară este de esență superioară, deoarece ea presupune o renunțare a personalității și orice renunțare în vederea unui scop măreț este de esență spirituală superioară.

PUNCTUL 41. Despre pedepse.

Nu insistăm aici asupra pedepselor în lumea legionară, pentru că socotim că nu va fi nevoie de ele. În orice caz, pedepsele încep de la întâia dojenire, a doua

dojenire, a treia dojenire.
Eliminarea din luptă pe o
lună, eliminarea pe două
luni, eliminarea pe trei luni,
eliminarea pe 6 luni și
ajungând până la eliminarea
pentru totdeauna din
Organizație. De asemenea,
ridicări de comandă pentru
timp limitat sau nelimitat.

Șefii județeni și comandanții
de corpuri legionare, pot da
pedepse până la eliminarea
din luptă pe două luni. Peste
aceasta numai șeful Legiunii
poate decide.

Mai important însă este
modul frumos, demn,
înțelegător în care un
legionar își primește și
execută pedeapsa.
Recunoaște greșeala, nici nu
se supără, nici nu se
răzvrătește, o execută și se
hotărăște ca prin atitudinea
demnă să-si recucerească
poziția.

În orice caz, neexecutarea
unui ordin, constituie una
dintre cele mai mari greșeli
posibile, când ea este făcută

intenționat. Și dacă se repetă, legionarul va trebui să părăsească organizația.

PARTEA A VII-A

Șeful de cuib în timpul campaniei electorale.

După cum s-a văzut până acum, scopul legionarului nu este campania electorală, dar campania electorală este de o importanță foarte mare pentru că este singura cale pe care ne-o pune legea la dispoziție pentru a face orice schimbare dorim în țară.

Soarta țării pentru 3 sau 4 ani, uneori și pentru mai mult, se pecetluiește în ziua de alegeri. În ceasul acela, alegătorul este stăpânul țării. Ce va hotărî el prin votul lui, aceea va fi. Dar tocmai pentru acest lucru, în ziua de alegeri umblă

cumpărătorii de suflete ai
partidelor politice cu arginti,
cu băutură, cu mâncare,
pentru a cumpăra voturi. În
fața dezmățului politicianist,
noi să opunem credința în
zilele mai bune pentru
neamul românesc și vom
învinge, după cum am
înving la Tutova, Neamț etc.

Iată pentru ce șeful de cuib
va trebui să dea o mare
importanță campaniei
electorale.

PUNCTUL 42. Promisiuni
electorale legionarul nu
face.

Toți oamenii politici, în
ajunul campaniei electorale,
încep cu promisiunile.

Un șef legionar nu va
promite decât aceea ce
putem face noi. Noi nu
promitem bani, nu
promitem rachiu, nu facem
funcțiuni. Noi nu cumpărăm
cu bani sufletele omenești.
Cei ce vin în numele lui

Dumnezeu nu fac aceasta.
Numai cine vine în numele
satanei cumpără sufletele cu
arginti.

Un șef legionar va spune:

Nu promitem bani, ci
promitem dreptate.

Nu promitem să-ți facem ție
ceva, ci promitem să
muncim, să luptăm pentru
țara noastră.

Cine vrea să lupte pentru
dreptate și pentru cinste în
țară, cine vrea să
muncească pentru Patria lui,
cine vrea să facă jertfă
alături de noi, să vină cu
noi.

Va fi bine așa? Da. Pentru
că lucrurile merg într-o țară
ca la o gospodărie. Dacă la
o gospodărie este pământ
bun, bogat înzestrat cu tot
ce-i trebuiește unei
gospodării, iar gospodarul
nu-i vrednic, e risipitor, bea
tot ce are, se ceartă toată
ziua, gospodăria se va
ruina, iar copiii o vor duce

foarte prost. Vor fi și ei
amărâți și flămânzi.

Dar dacă se schimbă
gospodarul cu un om cinstit,
muncitor, vrednic?
Gospodăria va înflori în
scurt timp și toți copiii vor
înflori și ei ca niște bujori.

Țara noastră nu-i și ea o
gospodărie, cu pământ bun
și bogat? Cu tot ce-i
trebuiește? Noi, românii, nu
suntem copiii din
gospodărie? Și nu suntem
amărâți și flămânzi?

Când vom schimba însă
gospodăria, atunci nu vom
mai fi așa. Aceasta o va face
Legiunea. Va schimba
gospodăria, adică guvernele
partidelor și va face un
guvern legionar.

Aceasta este singura
promisiune pe care o face
legionarul în ajun de alegeri
și întotdeauna.

PUNCTUL 43. Care este scopul nostru? Unde trebuie să ajungem?

Şeful de cuib trebuie să facă scoală tuturor legionarilor şi să le spună că scopul nostru nu este de a alege un număr de 5, 10, 20 de deputaţi. El este cu mult mai mare, cu mult mai sfânt şi cu mult mai greu.

Noi trebuie să facem ca toată România să devină legionară.

Duhul nou legionar trebuie să guverneze. Ţara trebuie să fie condusă după voinţa legionarilor.

De aceea, un deputat legionar care a ieşit într-un judeţ, trebuie să alerge în 5 – 6 judeţe ca să propovăduiască credinţa cea nouă şi să cheme la viaţă toţi românii pregătind ceasul victoriei.

Unii zic: apoi a venit odată pe la noi, dar de acum s-a

terminat, l-am ales și nu mai vine.

Răspuns: Cum să vină, dacă sunt 71 de județe cu 71 de orașe și cu 10.000 de comune pe unde are ordin de la șeful Legiunii să alerge pentru a face noi cuiburi, a organiza și a pregăti victoria cea mare? Și dacă ne-am duce în fiecare comună, înseamnă 10.000 de zile și 10.000 de zile înseamnă câte 365 zile într-un an, aproape 30 de ani. Vedeți cât de greu este ca în fiecare comună să venim o dată, dar ca să veni de 2, 3, ori? Nu ne-ar ajunge o viață întreagă. Legionarii trebuie să înțeleagă și să explice tuturor oamenilor lucrul acesta. Ei trebuie să se bucure când văd că acum 2 ani nu aveam organizații decât în județele Cahul, Covurlui și Neamț și încă 3, 4, iar acum avem în 50 de județe.

Alții zic: „Iacă i-am ales și pe ăștia din Legiune. Nici ei n-au făcut nimic”.

Legionarii vor răspunde: deputații legionari, chiar dacă ar fi 30 – 40, n-au să poată face mult. Așteptați să învingă legionarii în țară, să se întindă de la un capăt la celălalt și atunci să vedeți reformele cele mari pe care le vor aduce. Legile pe care le-au pregătit legionarii sunt legi de mari dreptăți, pe care poporul le așteaptă de multă vreme.

Cine crede în victoria finală, cine știe să lupte până la capăt, numai acela este legionar. Numai acela care nu s-a îndoit în inima lui se va bucura cu adevărat în ceasul biruinței, atunci când națiunea română își va fi tras prin voința ei proprie, drum nou, drum mare, drum de biruință.

PUNCTUL 44. Cereri.

Deputații legionari, imediat după alegeri, au primit mii de cereri. Unii oameni cer bani, alții cer să li se dea serviciu, alții cer lemne gratis, alții cer pământ.

Un legionar nu cere.

El spune: nu ne trebuie bani sau servicii. Dați-ne legi drepte în țară, căci cu legi drepte ne vom câștiga bani și traiul prin munca noastră.

Deputații legionari nu pot să alerge cu 2000 de cereri pe la ministere pentru 2000 de oameni, pe care să-i servească, iar 14 milioane de țărani, muncitori, funcționari, să aștepte și iar să aștepte ziua dreptății lor.

Deputații legionari nu-și vor căpătui 5-6 partizani dintr-un sat, cum fac partidele politice, iar biata mulțime săracă și amărâtă să tragă toată viața la jug.

Și apoi, dacă un deputat legionar se roagă de un ministru să-i facă un

serviciu pentru 1, 2, 3,
oameni, a doua zi îl roagă și
ministrul ca să închidă ochii
la legile pe care le face el,
să nu le mai combată.

De aceea șefii legionari vor
trebui să explice aceste
lucruri tuturor oamenilor și
să le facă școala legionară
adevărată.

Ei trebuie să le spună la toți.

Noi dacă am intrat în
Legiune, nu cerem nimic
pentru noi, ci dăm. Dăm
suflet, dăm muncă, dăm
suferință, dăm tot ce avem
pentru ziua cea sfântă a
biruinței neamului
românesc.

PUNCTUL 45. Ce trebuie să
facă și de ce anume trebuie
să se păzească șeful de cuib
în perioada campaniei
electorale.

Imediat după căderea
guvernului, șefii de cuiburi
vor tine ședințe cu cuiburile
lor o dată la 2 zile. De

asemenea, ei se vor aduna în şedinţă aparte cu toţi ceilalţi şefi de cuiburi din sat sau comună pentru a studia situaţia şi a lua toate măsurile pe care le cred ei de cuviinţă pentru ca Legiunea să iasă cât mai bine. De asemenea, vor lua măsuri pentru a executa ordinele sosite, dacă le-au venit asemenea ordine, de la şefii judeţeni.

PUNCTUL 46. Ce vor face înainte de alegeri.

a) Şcoala semnului nostru electoral cu toţi oamenii din sat.

Semnul trebuie făcut pe hârtie, mic, în aşa fel încât şi copiii din sat să-l cunoască la perfecţie. Se vor interesa la şeful judeţean pe ce pagină a buletinului de vot este semnul nostru şi vor explica oamenilor din timp dacă este pe pagina 1, 2, sau 3.

b) Vor căuta ca semnul să fie făcut cu cretă, cu var sau cu smoală atât în interiorul satului cât și pe sosea, în afară de sat.

c) Fiecărui om din cuib i se vor încredința cel puțin 5 gospodari din sat, pe care să caute să-i convingă să voteze cu Legiunea.

d) Nu va crede niciodată și nu va lăsa pe ceilalți oameni să creadă minciunile pe care le vor răspândi adversarii despre noi: că lista s-a retras, că semnul nostru nu se află pe buletinul de vot, că ne-au desființat prin lege organizația, că nimeni nu mai are voie să voteze cu Legiunea, că cine va mai spune ceva despre Legiune va fi pedepsit, că am fost arestați, bătuți, omorâți, împușcați etc. Toate aceste minciuni le spun adversarii despre noi în timpul campaniei electorale pentru a deruta pe alegători să nu mai voteze cu noi. Alții încearcă să momească

lumea susținând că și noi am fi cuziști. Legionarii vor răspunde: nu suntem și nici nu vom fi cuziști!

e) Este foarte probabil ca să nu ajungă până în satul respectiv nici un manifest de-al nostru, fie din lipsă de fonduri, fie pentru că au fost oprite la poștă. Șefii de cuiburi din comuna respectivă vor face ei ce vor putea: mici manifeste scrise de mână și vor lupta făcând propagandă din om în om.

f) Este posibil de asemenea, ca nici un candidat de-al nostru să nu poată pătrunde până în satul acela. Șefii de cuiburi, la fel, vor pregăti din timp lumea pentru un asemenea caz, ca să nu rămână descurajată.

g) Vor căuta să ia parte la toate întrunirile adversarilor politici, pentru ca să audă cele ce se vorbesc acolo, iar după plecarea lor din sat să poată lămuri oamenii.

PUNCTUL 47. Ce vor face în ziua de alegeri.

a) Toți șefii de cuiburi dintr-un sat, împreună cu toți oamenii lor, tineri și bătrâni, se adună la un loc și pleacă în bloc spre secția de votare cu drapelul și cu semnul făcut din scândură și vopsit în negru.

b) Ei vor căuta să-și aibă mai dinainte o tactică de luptă bine fixată, în așa fel încât oricine ar voi să-i împiedice de la vot, să fie respins și forțat de a se liniști.

c) În caz că nu vor fi suficient de numeroși, în acea comună se vor strecura izolați printre ceilalți oameni până la secția de votare. Iar dacă vor observa că prigoana este grozavă, atunci își vor pune cu toții semnul guvernului în piept și vor spune că au trecut cu guvernul, se vor duce la vot, iar în gheretă, unde numai

Dumnezeu îi vede, vor vota
cu Legiunea.

În timpul acestei lupte, șefii
de cuiburi vor fi în cea mai
deplină armonie și disciplină
posibilă, ascultând ordinele
fie de la centru, fie de la
județ, fie de la garnizoana
legionară sau de la cuiburile
superioare.

Înainte de plecarea la vot,
în ultima ședință a cuibului,
toți șefii de cuiburi împreună
cu legionarii, vor face
rugăciuni ca înainte de orice
bătălie.

PARTEA A VIII-A

*În ce direcție spirituală
trebuie să facă un șef de
cuib educația oamenilor săi.*

PUNCTUL 48. Cum se
prezintă un legionar.

Când un legionar se prezintă unui șef superior sau șefului Legiunii, se oprește la o distanță de trei pași în poziția de drepti, salută ducând mâna dreaptă la inimă apoi ridicând-o spre cer și spune: Sunt legionarul ..., din cuibul....

PUNCTUL 49. Cum trebuie să fie în vorbă și în scris un legionar.

Legionarul și în scris și în vorbă trebuie să fie scurt, clar și precis. Vorbăria lungă și încurcată este vorbăria democrației.

PUNCTUL 50.
Îmbrăcămintea legionarului.

Legionarul va fi modest îmbrăcat. El nu va pune preț pe hainele luxoase și strălucitoare ale nimănui. El va disprețui luxul pe care îl va considera ca având la bază o înclinație sufletească

spre frivolitate, spre
lichelism, spre săcăturism.

Astăzi omul luxos, dacă nu
este un hoț aparținând
uneia din multiplele forme
ale hoției, în orice caz este
un nesimțitor care
pălmuește mizeria
nesfârșită a țării.

Legionarul nu va cântări un
om după haină și nu va mai
face deosebire între omul
sărac, cu haine rele și cel cu
haine bune. Legionarul va
cântări pe om după ceea ce
va avea sub haină, adică
după sufletul lui.

Sunt multe haine rupte care
ascund sub ele comori de
aur în inimă!

PUNCTUL 51. Legionarul și
mânuirea banilor publici.

Legionarul care-și va însuși
bani care nu-i aparțin, care
va mânui în mod necinstit
banii Legiunii sau ai oricărui
om, acela care nu va putea
da socoteală, conform

promisiunii, de banii încasați din vânzarea broșurilor, gazetelor, insinelor etc. va fi eliminat pentru totdeauna din Legiune de la primul caz, orice situație ar ocupa în ea.

În organizația aceasta, nu pot să crească decât numai oameni cinstiți.

O mică hoție nu poate să te lase indiferent pentru că în definitiv aceasta nu este decât sămânța marilor hoții, sămânță care dezvoltându-se din cauza toleranței noastre, ar putea răstigni din nou prin jefuire poporul român și această țară.

PUNCTUL 52. Sentimentul demnității

Ne-am săturat de lipsa de demnitate omenească. Dacă nu dai bacșiș, dacă nu-l plătești, nu ți se înscrie în partid. Dacă nu plătești, nu dă drumul hârtiilor de la primărie.

Dacă nu dai bacșiș, nu poți să-ți capeți dreptul.
Bacșișul, mita și hoția au desființat sănătatea morală a națiunii române.

Legionarul va căuta să desființeze aceste apucături și să reînvieze sentimentul demnității omenești. El nu va da nimănui nimic, nu va promite nimănui nimic, iar când va face cuiva un serviciu, nu se va înjosi ca să primească bacșiș sau mită ci va pune mâna în gât mituitorului.

PUNCTUL 53. Școala faptei creatoare.

Legionarul trebuie să fie un om de faptă. Prin fapta lui, prin munca lui, el va clădi din temelii România cea nouă.

PUNCTUL 54. Rugăciunea ca element decisiv al victoriei.
Apelul la strămoși.

Legionarul crede în
Dumnezeu și se roagă
pentru biruința Legiunii.

Să nu se uite că noi, poporul
român, stăm aici, pe acest
pământ prin voia lui
Dumnezeu și
binecuvântarea Bisericii
Creștine. În jurul altarelor
bisericii, s-a aflat adunată
de mii de ori în vremuri de
bejenie și restriște, întreaga
suflare românească de pe
acest pământ, cu femei,
copii și bătrâni, cu conștiința
perfectă a ultimului refugiu
posibil. Și astăzi stăm gata
să ne adunăm, poporul
român, în jurul altarelor, ca-
n vremuri de mari primejdii,
pentru ca îngenuncheați, să
căpătăm binecuvântarea lui
Dumnezeu.

Războaiele se câștigă de
acea care au știut să atragă
din văzduh, din ceruri,
forțele misterioase ale lumii
nevăzute și să-și asigure
concursul acestor forte.
Forțele acestea misterioase
sunt sufletele morților,

sufletele strămoșilor noștri,
care au fost și ei odată
legați de glia, de brazdele
noastre, care au murit
pentru apărarea acestui
pământ și care sunt și azi
legate de el prin amintirea
traului lor de aici și prin noi,
copiii, nepoții și strănepoții
lor. Dar mai presus de
sufletele morților stă
Dumnezeu.

Odată aceste forte atrase,
ele vin în balanța ta, te
apără, îți dau curaj, voință
și toate elementele necesare
victoriei și te fac să învingi.
Introduc panică și groază în
dușmani, le paralizează
activitatea. În ultima
analiză, biruințele nu depind
de pregătirea materială, de
forțele materiale ale
beligeranților, ci de puterea
lor de a-și asigura concursul
puterilor spirituale. Astfel,
se explică, din istoria
noastră, biruințele
miraculoase ale unor puteri
materialicește cu
desăvârșire inferioare.

Cum se poate asigura
concursul acestor forte?

1) Prin dreptatea și
moralitatea acțiunii tale;

2) Prin apelul frecvent,
insistent la ele. Cheamă-le,
atrage-le cu puterea
sufletului tău și ele vor veni.

Puterea de atracție este cu
atât mai mare, cu cât
apelul, rugăciunea, se face
în comun de cât mai mulți.

De aceea, în ședințele
cuibului, care se țin în toată
țara sâmbătă seara, se vor
face rugăciuni și se vor
îndemna toți legionarii ca a
doua zi, Duminica, să
meargă la biserică.

Patronul nostru este Sfântul
Arhanghel Mihail. Icoana lui
trebuiește să o avem în
casele noastre, și în vremuri
grele să cerem ajutorul lui și
El nu ne va lăsa niciodată.

PUNCTUL 55. Școala
suferinței

Cel ce intră în această luptă,
trebuie să știe de mai
înainte că va avea de
suferit. După suferință vine
întotdeauna victoria. Cel ce
va ști să sufere, acela va
învinge.

De aceea, noi, legionarii
vom primi suferințele cu
drag. Fiecare suferință este
un pas înainte către
mântuire, către victorie.

O suferință nu-l va
descuraja pe legionar, ci-l
va oțeli, îi va căli sufletul.
Cei ce-au suferit și vor mai
suferi încă, vor fi adevărați
eroi ai luptei legionare.
Binecuvântarea Patriei se va
întinde asupra lor și asupra
familiilor lor.

PARTEA A IX-A

*Ce drum are de străbătut un
legionar în viața sa
legionară*

Viata legionară este frumoasă. Dar nu este frumoasă prin bogăție, prin viață de petreceri și lux, ci este frumoasă prin mulțimea primejdiilor pe care le oferă legionarului, frumoasă prin nobila camaraderie care leagă pe toți legionarii din întreaga țară într-o sfântă frăție de luptă; înălțător de frumoasă prin bărbăteasca atitudine în fața suferinței.

Atunci când cineva intră în organizația legionară, trebuie să cunoască mai dinainte viața care-l așteaptă, drumul pe care-l va străbate.

Drumul acesta va trece prin muntele suferinței, apoi prin pădurea cu fiare sălbatice și prin mlaștina deznădejdi.

PUNCTUL 56. Muntele suferinței.

După ce un om s-a înrolat legionar, cu dorul de patrie

În inima sa, nu-l așteaptă
masa întinsă, ci el trebuie să
primească pe umerii săi
jugul mântuitorului nostru
Iisus Hristos: „Luați jugul
Meu asupra voastră”.

Și cărarea legionară începe
să urce un munte pe care
lumea l-a numit „muntele
suferinței”.

La început pare ușor de
urcat. Ceva mai târziu,
urcușul devine mai greu,
suferința mai mare. Cele
dintâi broboane de sudoare
încep să picure de pe
fruntea legionarilor.

Atunci, un duh necurat,
strecurat printre legionarii
care urcă, aruncă pentru
prima dată întrebarea:
„Oare n-ar fi mai bine să ne
întoarcem înapoi? Cărarea
legionară pe care am apucat
începe să fie grea și muntele
e lung și înalt de nu-i mai
vedem sfârșitul.” Dar
legionarul nu ascultă, merge
înainte și urcă cu greu. De
la un timp, urcând mereu pe
muntele nesfârșit, începe să

obosească, pare că puterile
încep să-l părăsească.

Norocul lui că întâlnește un
izvor, limpede ca inima unui
prieten. Se răcorește, se
spală pe ochi și apoi o ia în
sus din nou pe muntele
suferinței.

Trece de jumătate și de
acolo începe muntele fără
apă, fără iarbă, fără umbră,
numai din piatră și din
stâncă.

Și legionarul când vede,
zice: mult m-am mai chinuit
până aici, ajută-mi Doamne
să ajung până sus. Dar
duhul cel rău în zvârle
întrebarea: „Oare n-ar fi mai
bine să te întorci? Lasă-ți
încolo dorul tău de patrie.
Nu vezi ce trebuie să tragi
dacă-ți iubești patria și
Regele, Neamul și
Pământul? Și apoi, ce câștigi
de aici? Nu-i mai bine să
stai liniștit acasă?”

Pe stânca goală, el se urcă
mereu cu nesfârșită
credință. Acum e obosit.

Cade. Își julește mâinile și
din genunchii lui pentru
prima dată vede sângele
curgând. Se înalță ca un
viteaz și pornește din nou.
Mai are puțin. Dar stânca a
devenit dreaptă și
colțuroasă, îi curge sânge
din piept și se prelinge pe
stânca neîndurătoare. „Oare
n-ar fi mai bine să te
întorci?” se aude din nou
glasul necurat. Pare că
rămâne pe gânduri. Dar
deodată aude un glas
strigând din adâncul miilor
de veacuri: „Înainte copii!
Nu vă lăsați!”

Un ultim efort. și fruntea de
viteaz ajunge sus la creasta
învingătoare, pe vârful
muntelui suferinței, cu
sufletul creștin și românesc,
plin de fericire și bucurie.

„Fericiți veți fi când vă vor
goni pe voi și vor zice tot
cuvântul rău împotriva
voastră.”

„Iar ei plecau bucurându-se
că s-au învrednicit de a fi

bătuți pentru numele lui Iisus.”

Multe primesc legionarii urcând acest munte al suferinței. Ar trebui o carte întreagă ca să se scrie suferința lor.

PUNCTUL 57. Pădurea cu fiare sălbatice.

Să nu-și închipuie însă cel ce dorește să devină legionar, că încercările s-au sfârșit aici, în vârful muntelui suferinței. și este bine ca fiecare să știe de la început ce-l așteaptă, să cunoască drumul pe care-l apucă.

A doua încercare: nu trece mult și cărarea legionară intră într-o pădure căreia lumea i-a zis „pădurea cu fiare sălbatice”.

De la marginea pădurii se aud urletele acestor fiare sălbatice care de-abia așteaptă să intre cineva acolo pentru a-l sfâșia.

După muntele suferinței,
aceasta este a doua
încercare prin care trebuie
să treacă legionarii. Cine
este fricos rămâne acolo, la
marginea pădurii. Cine are
inimă de viteaz, intră
înăuntru, se luptă cu vitejie
și înfruntă mii de primejdii
despre care s-ar putea scrie
și se va scrie mai târziu o
carte întreagă. În această
luptă, legionarul nu fuge de
pericol, nu se ascunde după
copaci. Din contră, el apare
acolo unde primejdia este
mai mare. După ce a
străbătut pădurea și au ieșit
cu bine, o nouă încercare îl
așteaptă.

PUNCTUL 58. Mlaștina deznădejdiei.

Cărarea se pierde și ei
trebuie să treacă printr-o
mlaștină. Aceasta se
cheamă „mlaștina
deznădejdiei”, pentru că pe
acel ce intră într-însa,
pentru ca să ajungă la
capătul celălalt, îl apucă

deznădejdea. Unii nu mai au curajul să intre, încep să se îndoiască de victorie, că este prea departe, că nu vor mai ajunge până la biruință. Așa că mulți dintre cei care au străbătut prin pădurea cu fiare și au urcat muntele suferinței, se îneacă în această mlaștină a deznădejdii. Alții intră și se întorc, iar alții se îneacă acolo. Dar legionarii adevărați nu pierd nădejdea, ei străbat și această ultimă încercare și ajung la mal acoperiți de glorie.

PUNCTUL 59.

Acolo, la sfârșitul drumului greu al celor trei încercări, începe apoi munca cea dulce, munca cea binecuvântată pentru înălțarea din temelie a României celei noi.

PUNCTUL 60.

Numai acela care a trecut cele trei examene, adică peste muntele suferinței, prin pădurea cu fiare sălbatice, și prin mlaștina deznădejdiei și a reușit, este legionar adevărat.

Cine n-a trecut prin toate acestea, nu se poate numi legionar, deși este înscris în Organizație, are insignă și plătește cotizația. Cine a avut abilitatea ca să le ocolească, totdeauna și în 3 – 4 ani de viață legionară n-a cunoscut și n-a dat nici examenul durerii, nici examenul bărbăției și nici examenul credinței, poate fi un om abil, dar nu poate fi un legionar.

Șeful Legiunii, când apreciază persoana unui legionar, nu se ia nici după vârstă, nici după popularitate, adică după câți oameni are în jurul lui, nici după abilitate, ci după aceste trei examene:

PUNCTUL 61. 1) Legiunea este în contra acelor care se zbat, se frământă să obțină victorii fără riscuri și fără jertfă – pentru că aceștia sunt oameni mici – iar victoriile eventuale sunt trecătoare ca spuma mării: unde nu-i risc, nu-i glorie.

PUNCTUL 62. 2) Legiunea este în contra acelor care după victorii, caută să se urce cât mai sus pe riscurile și pe jertfele altora.

PUNCTUL 63. 3) Legiunea este și în contra acelor care deși luptă, sunt mânați de un mobil sufletesc inferior: pofta de câștig, pasivitatea unui beneficiu, crearea unei situații.

Aceștia, câștigând victoria, încep să o mănânce.
Sufletul superior își găsește marile satisfacții în plăcerile luptei și ale sacrificiului.

PARTEA A X-A

PUNCTUL 64. Legionarul și politicianul.

Legionarul și politicianul – omul partidelor – stau față în față.

Omul partidelor desființează România. Înaintea lui s-a așezat cu pieptul său, legionarul.

Când omul partidelor, politicianul, țăran sau orășean, a intrat în partid, prima întrebare care și-a pus-o, a fost: ce voi câștiga de aici? Ce beneficiu voi trage? De aceea câștigă politicienii, iar țara se dărâmă.

Legionarul când a intrat în Legiune, a zis: „Pentru mine, nu vreau nimic”, ci s-a întrebat: „Ce pot da, ce jertfă pot face eu pentru țara mea.”

Legionarul spune: o mie de ani au pățimit strămoșii și

au murit cu gândul la
această țară. O mie de ani
am așteptat-o și am visat-o.
Astăzi, când Dumnezeu ne-a
dat-o întreagă, în loc să
cădem în genunchi în fața ei
și să ne închinăm ca la o
icoană, noi o furăm, o
jupuim.

În fața ei, legionarul se
prezintă nu cu drepturi
cetățenești, ci cu sacre
datorii.

Telul politicianului este de a-
si construi o avere; al
nostru este de a ne construi
o Patrie înflorită și
puternică. Pentru ea vom
munci și vom construi.
Pentru ea vom face din
fiecare român un erou, gata
de luptă, gata de jertfă,
gata de moarte. (Vezi
„Pentru legionari”)

„Spre inimile cele necurate
care vin într-o prea curată
casă a lui Dumnezeu, fără
milă întind sabia mea.”

Sf. Arhanghel Mihail

„Cine știe să moară, nu va fi rob niciodată.”

Seneca

PUNCTUL 65. Legionarul și comunistul

Legionarul este împotriva comunistului și va lupta din toate puterile, pentru ca oriunde se va afla încuibat acest comunist, să fie demascat și răpus.

Triumful mișcării comuniste în România, ar însemna: desființarea Monarhiei, desființarea Bisericii, desființarea Familiei, desființarea proprietății individuale și desființarea libertății.

Înseamnă, într-un cuvânt depozedarea noastră de ceea ce formează patrimoniul moral al omenirii și în același timp

deposedarea de orice bunuri materiale, în favoarea profitorilor din umbră ai comunismului, care sunt jidanii.

În această mișcare comunistă se află adunați toți inamicii noștri, care n-au văzut și nu văd cu ochi buni România Mare. (Vezi „Pentru legionari”)

PUNCTUL 66. Legionarul și jidanul

Problema jidănească, vizibilă numai în jumătatea de nord a României, invizibilă, dar existentă și în cealaltă jumătate, constituie pentru națiunea română cea mai mare primejdie pe care a cunoscut-o de la începutul istoriei și până astăzi.

Legionarul este singurul în stare a rezolva această problemă, pe care o privește cu curaj și cu seriozitate, rezolvare pe care o va face odată cu soluționarea și a

celorlalte probleme de stat,
care se pun și astăzi cu
aceeași necesitate. (Vezi
„Pentru Legionari.”)

PARTEA A XI-A

Ce crede un legionar

PUNCTUL 67. Că statul
bazat pe ideologia veche a
revoluției franceze se
ruinează. În lume se pune
problema unui stat nou. El
poate fi foarte bun și foarte
rău. Cum va fi? După cum
ni-l vom face.

PUNCTUL 68. Statul nou
însă, nu se poate baza
numai pe concepții teoretice
de drept constituțional.

Statul nou presupune, în
primul rând și ca un lucru
indispensabil, un tip nou de
om. Un stat nou, cu oameni

cu păcate vechi, nu se poate concepe.

Statul este o simplă haină care îmbracă trupul națiunii. Putem să facem o haină nouă, luxoasă, scumpă, dar nu va fi de nici un folos dacă ea va îmbrăca un trup istovit, distrus de cangrene morale și fizice.

PUNCTUL 69. Omul nou, sau națiunea înnoită presupune o mare înnoire sufletească, o mare revoluție sufletească a poporului întreg, adică o împotrivire direcției spirituale de astăzi și o ofensivă categorică în contra acestei direcții.

PUNCTUL 70. În acest om nou, vor trebui să învieze toate virtuțile sufletului omenesc. Toate calitățile rasei noastre. În acest om nou, vor trebui ucise toate defectele și toate pornirile spre rău.

În acest tip de erou, erou în sens războinic, pentru ca să poată prin luptă să-și impună puterea, erou în sens social: incapabil după victorie de a exploata munca altuia; erou al muncii: uriașul creator prin muncă al țării sale, trebuie să fie concentrat tot ce a putut strânge mai bun în timpul miilor de ani poporul român.

Pe acest om îl așteptăm, pe acest erou, pe acest uriaș.

Pe el se va baza statul cel nou, România de mâine.

Mișcarea legionară, înainte de a fi o mișcare politică, teoretică, financiară, economică, etc. de formule, este o școală spirituală în care dacă va intra un om, la celălalt capăt va trebui să iasă un erou.

PUNCTUL 71. Această mare înnoire a națiunii române este posibil să vină?

Urmează. O simțim cu toții.
După lunga noapte de
veacuri, azi între aceleași
granițe, poporul român,
așteaptă răsăritul soarelui,
așteaptă ceasul învierii lui
ca neam.

Este posibil oare ca
frământările milenare să se
oprească la o simplă
chestiune de formă: unirea
într-un stat a tuturor
românilor?

Nu simțiți din adâncuri cum
clocotește marea renaștere
a poporului român?

PUNCTUL 72. În această
înviere va avea un rol
covârșitor tinerimea. Pe
dânsa o cheamă destinul să
joace pe scena istoriei. Nu
ne înțeleg oamenii vechi?
Nu ne înțeleg pentru că
apelul sacru al destinului
numai noi îl putem auzi,
numai noi îl înțelegem,
pentru că numai nouă ni se
adrează.

PUNCTUL 73. Legi, stări de asediu, baionete, care să oprească destinul unei națiuni, n-au existat, nu există și nu vor exista.

PUNCTUL 74. Această mare înviere, de la sine, va crea o nouă ofensivă a poporului în toate domeniile. Această ofensivă ajutată și susținută de legi, va repune pe român în drepturile lui de care a fost deposedat an cu an, într-o mie de ani prin nedreptate și silnicie.

PUNCTUL 74 bis. Primirea șefului Legiunii.

În orice localitate, șeful Legiunii va fi primit și însoțit tot timpul de către legionarii răniți în linia I-a, legionarii care au suferit persecuții în linia a II-a, luptătorii legionari în linia a III-a, Prietenii Legiunii în linia a IV-a.

Diferiți comandanți legionari vor aranja întotdeauna lumea legionară în ordinea de mai sus.

PARTEA a XII-a

Circulara F.

PUNCTUL 75. Regimul parlamentarilor legionari.

Adunarea Senatului și a șefilor de unități legionare politice, a fixat în ziua de 5 Ianuarie 1933 la Focșani, regimul parlamentarilor legionari. Regimul acesta și l-a aplicat Șeful Legiunii, în primul său parlament și a fost aplicat și celor 4 parlamentari.

I. Diurna

1) Parlamentarii Legiunii sunt parlamentari datorită eforturilor și sacrificiilor materiale și morale ale tuturor legionarilor din țară.

2) Diurna parlamentară nu le aparține. Ea aparține Legiunii, ea va acorda fiecărui parlamentar strictul necesar pentru o existență modestă.

Pentru că nu este drept ca parlamentarul să-și creeze o situație materială mai bună, în timp ce toți camarazii lui duc o viață din ce în ce mai grea. Ce tablou moral mizerabil ar fi, dacă unii dintre noi ne-am îmbuibă cu tot felul de bunătăți, de haine și de ghete, sau ne-am purta soția în lux, iar alții dintre noi, răniți în urma luptelor, ar trăi o viață de sfâșietoare mizerie.

3) Cheltuielile bănești făcute nu se mai întorc, după cum nu se întoarce nici sănătatea celui care a suferit pentru Legiune, nici viața celui care a murit pentru dânsa.

Acestea sunt jertfe și jertfa nu se cere înapoi.

Dogma legionară ne spune: cantitatea de jertfă făcută, determină victoria. Gloria noastră este gloria jertfei pe care o facem.

4) Nu este un scop, un țel, acela de a fi parlamentar: noi trebuie să mergem înainte către biruință. Ca parlamentari, nu putem decât să pregătim victoria. De aceea, fondurile provenite Legiunii din diurne, vor înzestra organizația cu tot ce-i trebuiește pentru luptă: ziare, broșuri, automobile etc.

În anul 1933, parlamentarii au avut 10.000 lei lunar primele două luni, 8.000 lei pe urmă.

5) Concepția legionară a conducerii Statului. Acesta care nu va putea trăi cu această sumă, singur, poate trăi în comun cu ceilalți

parlamentari, la cazarma legionară.

Aşa va fi viitorul parlament legionar. Conducătorii ţării trebuie să fie în frunte în zile de mizerie.

Nu se poate pălmui cu o leafă de lux de 30.000 lei lunar, mizeria nesfârşită a ţării.

În atitudinea de astăzi a parlamentarilor legionari se pregăteşte ziua de mâine şi se dovedeşte că ea poate fi aşa cum o cerem noi.

II. Parlamentul legionar nu-şi mai aparţine lui

El va sta la orice oră din zi şi din noapte la dispoziţia Legiunii. Nu este posibil ca să se aleagă parlamentar şi apoi să plece să-şi caute de afaceri, sau să fie ocupat mai totdeauna cu diferite alte chestiuni.

Cât timp mi s-a dat în mână arma parlamentară, trebuie să trag cu dânsa. Dacă nu pot trage, n-o iau, iar dacă am luat-o și n-o pot întrebuința cu cel mai mare folos pentru Legiune, atunci o dau imediat altuia care o poate întrebuința mai bine.

Un parlamentar trebuie:

- 1) să poată vorbi în Parlament;
- 2) să se poată mișca pentru conferințe, întruniri de organizare, ori de câte ori îi va cere șeful Legiunii.

Cine iubește Legiunea, să se gândească bine la acest punct, atunci când cere în mână arma funcțiunii de parlamentar și onoarea de a o întrebuința pentru victoria Legiunii.

Dublarea Candidaților No. 1.

Adunarea a fixat de asemenea, în urma propunerii șefului Legiunii, dublarea candidaților, adică: în caz de reușită a unei liste, vor intra în parlament capii de listă pentru trei luni, după care își vor da demisia și vor intra în loc No. 2. de pe listă. No. 2 va fi fixat de la Centru și ales dintre categoriile intelectuale ale Organizației noastre. Fac excepție de la această lege județele care întrunesc majoritatea absolută. Dacă într-un județ se ia majoritatea absolută, parlamentarii reușiți rămân tot timpul, nu se schimbă.

Avantajele sistemului:

- a) O satisfacție și o încurajare pentru legionarul șef de județ, care muncește.
- b) Necesitatea imperioasă a Organizației de a se trimite în parlament cele mai apte elemente pentru lupta parlamentară.

c) Crearea și pregătirea unui număr mai mare de cadre legionare.

d) Posibilitatea ca un parlamentar, într-o activitate scurtă, dar intensă, să-si închine întreaga muncă Legiunii, fără a-si periclita situația îndeletnicirilor lui familiare.

Șefii județeni, mânați numai de dorul biruinței totale a Legiunii, vor explica această lege candidaților și le vor lua o declarație scrisă, în sensul că au luat cunoștință de „Circulara F” și înțeleg a se supune dispozițiilor ei.

Parlamentarii legionari, stau la București, Str. Imprimeriei No. 3.

Șeful Legiunii, Corneliu Zelea Codreanu

PUNCTUL 76. Ce este comitetul de 1000.

S-a înființat un Comitet de 1000. Fiecare membru este

obligat a da câte 25 lei lunar, sau după a sa voie, 50 lei, timp de un an. Suma se întrebuințează pentru achitarea ratelor la tipografie și pentru înzestrarea Organizației cu ceea ce-i trebuiește. Astăzi acest comitet este desființat. Rolul lui îl joacă „Asociația prietenii legionarilor”, având următorul comitet: Dr. Corneliu Șumuleanu, prof. Univ. Iași, Str. Săulescu; Prof., Preot Duminică Ionescu București, Str. Leon Vodă 4, D-na Zoe Sturza București I, Str. Crețulescu, 8; D-na Maria Beiu Palade București, Av. Muntenescu 11, tel. 4.33.26.; Dr. Eugen Chirnoagă, Prof. Școala Politehnică București, Alea Arh. Ștefan Burcus 12 (Sosea); Dr. Ing. Eugen Ionică București, Francmasonă 7, telef. 4.77.52; Grigore T. Coandă București, Str. Bolintineanu 5, tel. 4.33.03. Oricine simpatizează mișcarea legionară și dorește să o

ajute, poate deveni membru al asociației, cerând informații de la adresele de mai sus.

PUNCTUL 77. Casieria Centrală a Organizației legionare este în casa General Cantacuzino, Str. Gutenberg 3, București. Pentru orice chestiuni, banii se trimit pe această adresă.

PUNCTUL 78. „Libertatea”, foaie populară. Director sufletesc Ion I. Moța. Foaia aparține familiei moștenitoare a lui Ion I. Moța. Abonament anual lei 120, jumătate, lei 60, un sfert, lei 30. Adresa administrației (pentru abonamente, reclamații), București, Calea Victoriei No. 63. Adresa redacției (pentru articole): Preot Ion Moța, Orăștie, Jud. Hunedoara.

PUNCTUL 79 Agenți provocatori

Trec pe la organizații diferiți spioni. Unii, agenți de la poliție. Chemați-i înăuntru pentru a le arăta că nu aveți nimic secret.

Dacă însă printre legionari va fi prins unul care se va vinde pentru bani și va deveni trădător al Legiunii, va fi pedepsit azi, mâine, peste un an sau peste doi.

Cea mai mare dezonoare a Organizației noastre este aceea de a găsi din mijlocul nostru spioni.

Sunt alții care se dau drept legionari și umblă pe la diferite organizații pentru a fura, a cere, sau a colecta bani. Unii din ei reușesc a avea la mână o scrisoare sau un carnet de membru. Cercetați-l bine. Dați-i pe mâna poliției.

În ultimul moment aflu că un agent de poliție neștiind ce informații să mai dea

despre Legiune, a informat siguranța că legionarii vor să împuște mai mulți prefecti.

Altul a ticluit un cifru secret în care erau trecute instituții din capitală.

Noi n-avem nevoie de cifru. Aceasta este o invenție infamă. Să poftească toată poliția. Ce avem de spus, spunem în față, spunem tare.

Dacă veți auzi asemenea infamii sau le veți citi scrise prin foile jidănești (cum au fost acum doi ani publicate în „Adevărul”, „Dimineața” și „Lupta” să știți din primul ceas că toate sunt uneltiri viclene pentru care ne vom adresa justiției.

PUNCTUL 80. Proces-verbal (acest proces verbal nu se mai întrebuințează astăzi), model de constituire a unui cuib.

LEGIUNEA

Județul.....

Cuibul.....

Subsemnații, domiciliați în comuna, județul, convinși de pericolul care amenință existența patriei, ne legăm împreună prin jurământ să luptăm pentru triumful Legiunii.

Ne-am constituit într-un cuib de legionari căruia i-am dat numele de Cuibul

Numărul membrilor din cuib este de (maximum 13)

Șeful cuibului:
.....

Corespondentul:
.....

Casierul
.....

Curierul
.....

Ne legăm în fata lui
Dumnezeu și a oamenilor de
a ne tine strâns uniți în jurul
șefilor noștri, a asculta și
executa întocmai ordinele
primite, a face să pătrundă
cât mai adânc în popor
duhul nou al muncii, al
cinstei, al jertfei și al
dreptății, într-un cuvânt ne
propunem de a-i face
legionari pe cei cu care vom
veni în contact.

Credem în Dumnezeu și în
izbânda Legiunii, credem
într-o Românie nouă pe care
vrem s-o cucerim pe calea
Bisericii lui Hristos și al
naționalismului integral
activând în cadrul legilor
tării.

1. Am început activitatea;
2. Vom tine ședințe în
fiecare săptămână.
3. Ne vom abona la revista
„Pământul Strămoșesc”, pe
care vom citi-o la ședințele
cuibului.

4. Ne vom întări în credința noastră legionară.

5. Ne vom uni ca frații și nu vom permite nici o dezbinare între noi.

6. Vom porni imediat la facerea de noi cuiburi în comuna noastră și în cele vecine.

7. Toate acestea în credința sfântă că ori prin câte greutăți și suferințe vom trece, vom învinge.

8. România în întregimea ei va deveni legionară.

Trăiască Legiunea!

Trăiască Căpitanul!

MOTTO

Geme inima în noi

De necazuri și nevoi

Ochii plânși privesc în zare

Și așteaptă îndurare.

Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă-n
poartă
Holda noastră-i aurie
Noi pierim în datorie.

Vai de noi și iar de noi
Dăm ca racul înapoi,
Sărăcia ne-urmărește,
Și de zile ne gătește.

Că noi toți avem un nume,
Toți avem o soartă-n lume.
Pentru țară și dreptate,
În noi toți un suflet bate.

Hai români să ne trezim
Si să nu mai suferim.
Că cei ce ne urgisesc

Nu au suflet omenesc.

Hai să coborâm în vale
Să oprim dușmanu-n cale.
De la pâne, de la sare
Și să-l dăm peste hotare.

Hai să punem santinele
Și sub soare și sun stele
Și-n ascunsuri și apoi
Hoții-n beci, prada-napoi.

Hai pe cei ce fac trădare,
Jafuri în administrare
Și hoții la drumul mare
Să-i dăm la spânzurătoare.

Unde-i unul ni-i putere
La nevoi și la durere

Unde-s mulți puterea crește
Si dușmanul o pățește.

VALERIU DUGAN, țăran din
Bucovina

Urmează iscălitura
membrilor (maximum 13)

L E G I O N A R,

– Niciodată să nu faci o
faptă de care ți-ar fi rușine
a doua zi, iar când ai făcut
ceva, asumă-ți răspunderea
întreagă.

– Când ti se pune în față un
obstacol, tu să-l sari, să nu
te lași. Să nu te lași învins.
Nu te descuraja. Încearcă a
2-a oară, a 3-a oară,
mereu. Nu există nu pot.
Legionarul poate.

– Dacă pentru politician
politica înseamnă o afacere,
pentru legionar politica
înseamnă religie.

– Nu spune „Nu voiesc să
servesc Legiunea, din cauză
că cutare șef nu-mi place,
nu este bun.” În Legiune
nimeni nu este șef pe viață.
Azi e unul, mâine altul,
poimâine vei fi tu, dacă prin
munca și credința ta
neclintită și prin capacitatea
ta vei merita să fii, iar într-o
bună zi se va putea găsi cel
mai bun.

– Nu uita că ceea ce poate
să ne piardă pe noi
legionarii, este
neînțelegerea și dezbinarea
din fiecare cuib sau dintre
diferite cuiburi.

– Nu uita că în clipa în care
un legionar îmbracă haina
de șef legionar, toți ceilalți
trebuie să-l asculte.

Sunt în diferite sate
elemente care au făcut mult
pentru Legiune prin munca,
sacrificiul și abnegația lor,
suflete de elită, care au ieșit
cu mult în evidență în lupta
legionară, dând dovadă de
abnegație, curaj,
devotament, disciplină și de

neclintită credință. Aceștia pot ieși din organizațiile sătești, urmând a fi denumiți „Consilierii Șefului Legiunii”. În acest scop, în ziua biruinței legionare, ei vor fi mutați în capitala țării, cu familiile lor cu tot.

Din această mare luptă legionară, va ieși o nouă aristocrație românească. În cariera ei nu se va pune bază nici pe bani, nici pe avere, nici pe haine, ci pe calitățile sufletești, pe virtute; va fi o aristocrație a virtuții.

Aristocrația ieșită din afaceri, din fraudă sau din vânzare de țară, va cădea. Dacă aurul se lămurește în foc, în focul luptelor legionare se va lămuri adevărata elită morală a națiunii românești.

– Dacă ești om cu păcate și te cheamă sufletul spre îndreptare, botează-te acum, îndreaptă-te. Ai însă bună cuviință și păstrează-te pe linia a II-a.

Mișcarea noastră va învinge.
Nu te gândi cumva că sub
regimul legionar vei putea
trăi din afaceri, mită,
intervenții.

O RUGĂMINTE

Camarade,

1) Când pleci la drum,
toarnă-mi apă, ulei,
cercetează benzina și
șuruburile,

2) Nu mă goni prea tare că
mă vei omorî prea repede și
nu voi mai putea servi
Legiunea.

3) Pe drum, din când în
când, mai oprește și mai
cercetează-mi roțile,
direcția, motorul.

4) După un drum,
îngrijește-mă și pe mine,
spală-mă totdeauna, unge-
mă.

5) Camarazi, nu mă
încărcați peste puteri,
umblați cu milă, că eu vă
port spre biruință.

Camioneta voastră

PUNCTUL 81.

Această cărticică se află de
vânzare la șefii organizațiilor
județene sau la Centru.

9 PORUNCI LEGIONARE

1. Legionarul nu intră în
polemică cu nimeni.
2. Legionarul disprețuiește
lumea politică și nu stă de
vorba cu ea.
3. Legionarul seamănă
sămânță bună în sufletele
curate ale poporului.
4. Legionarul se întreabă în
fiecare clipă: „Ce am făcut
bun pentru România
legionară?”

5. Legionarul înseamnă în răbojul lui pe păcătoși pentru ziua de mâine.

6. Legionarul începe orice muncă cu gândul la Dumnezeu și-i mulțumește la atingerea scopului urmărit.

7. Legionarul este disciplinat prin conștiința și voința lui proprie.

8. Legionarul n-are teamă decât de Dumnezeu, de păcat și de clipa în care puterile fizice ori sufletești îl vor scoate din luptă.

9. Legionarul iubește moartea, căci sângele lui va servi pentru plămădirea cimentului României legionare.

(Din ziarul G.d.F. a Basarabiei)

PUNCTUL 81 bis. CELE 3
LEGĂMINTE ALE UNUI
LEGIONAR

Legionarul nu face jurământ. El face trei legăminte.

Primul legământ, în fata șefului de cuib și a camarazilor. Este o manifestare a dorinței de a deveni legionar.

Al doilea legământ se face după 2 – 3 ani de luptă, în fața șefului politic județean și a întregii conduceri, în grup de cel puțin 50, cu solemnitate deosebită.

Al treilea legământ, se face în fata șefului Legiunii după 4 – 5 ani de luptă. Vechiul legământ al săcușorului cu țărână, publicat în corpul broșurii.

ÎNTÂIUL LEGĂMÂNT

În mijlocul cuibului, cu brațul drept întins și ținând

strâns în mână pânza
micului drapel.

Camarazi,

1) În fata șefului de cuib și a
voastră, cu mâna pe acest
drapel, declar că doresc să
devin legionar.

2) Cunosc cele trei examene
pe care trebuie să le dau: al
suferinței, al primejdiei și al
credinței.

3) Voi fi alături de voi și în
ceasuri bune și în ceasuri
grele. Puteți conta deci pe
inima și pe brațul meu.

4) Voi fi disciplinat de buna
mea voie, convins că
disciplina este legea
fundamentală a oricărei
organizări.

5) Mă voi feri de a vorbi pe
la spate pe camarazii mei
sau de a critica ordinele și
dispozițiile primite, acestea
ducând la neînțelegere,
viață grea, dezbinare.

6) Din primul moment țin să declar: nu voiesc nimic pentru mine, nu urmăresc și nu voi urmări să fac afaceri pe spinarea mișcării sau să-mi creez situații. Stau la postul ce mi se va încredința atâta vreme cât șeful meu va crede că pot fi de folos.

7) Nu voi face nici un fapt care să mă dezonoareze pe mine sau mișcarea.

8) Voi fi totdeauna corect și mă voi purta cu multă bunăvoință față de toți.

9) Voi fi însă mândru în vremuri aspre, în fata vrăjmașului.

10) Dacă voi greși, voi primi pedeapsa cu seninătate. Știu că legionarul când greșește plătește: răspunde, nu fuge de răspundere.

Acesta este legământul meu în fata voastră și în fata acestui mic drapel al cuibului nostru.

AL DOILEA LEGĂMÂNT

Se face în fata șefului politic
județean, cu deosebită
solemnitate:

Camarazi,

Am străbătut un drum lung
în viața legionară. Cunos
deci toate îndatoririle, toate
greutățile.

De acum mă simt în stare
să devin legionar.

Mă leg în fata șefului nostru
și a voastră, de a lupta
pentru triumful României
Legionare, în care cred ca în
lumina ochilor. Dumnezeu
să ne dea binecuvântarea
Lui.

Se repetă de toți cu glas
tare, după șeful județean.

AL TREILEA LEGĂMÂNT

Rămâne vechiul legământ
cu săcușorul în fata șefului
Legiunii.

PARTEA A XIII-A

PUNCTUL 82. Scurt istoric
legionar.

La 24 Iunie 1927, Vineri,
nașterea Sfântului Ioan
Botezătorul, a luat ființă din
inițiativa (Corneliu Zelea
Codreanu, Ionel I. Moța, Ilie
Gârneață, Radu Mironovici,
camarazi în toate
închisorile), „Legiunea
Arhanghelul Mihail”,
denumită astfel după icoana
Sfântului Arhanghel Mihail
aflătoare pe ușa din stânga
a bisericii din închisoarea
Văcărești, icoană pe care

am avut-o protectoare în toate închisorile, în toate luptele noastre, în toate ceasurile noastre de suferință.

Eram așa de putini și așa de săraci, încât nu numai că am fost ținta săgeților ironiei altora, dar ne-am îngrozit noi înșine de sărăcia noastră. Credința însă nu ne-am pierdut-o nici o clipă.

N-am avut nici o secundă de îndoială. Pare că Dumnezeu înadins ne-a adunat așa de săraci pentru ca să arate că în victoria legionară materia n-a avut nici un rol. Din primul moment am avut viziunea clară a victoriei finale și mi-am asumat întreaga răspundere a conducerii. De atunci am trecut prin greutăți, primejdii și riscuri nenumărate, dar această viziune a victoriei nu m-a părăsit nici o secundă.

Din prima zi ne-au urmat actualii legionari (citindu-le în ochi aceeași credință

puternică): Hristache
Solomon, Al. Ventonic,
Niculai Totu, Ion Banea,
Ing. Clime, Ing. Blănaru,
Victor Silaghi, Jean
Bordeianu, Dumitru Ifrim,
Andrei Ionescu, Mile Lefter,
Spiru Peceli, Gh. Potolea,
etc. și cel dintâi patronaj,
Gen. Dr. Macridesu.

La 1 August 1927 apare
„Pământul Strămoșesc”, în
tipografia „Libertății”, la
Orăștie, cu marele ajutor al
părintelui Ion Moța, după
care urmează tinerii din F.
d. C. Focșani, cu Traian
Cotigă și V. Chirulescu și F.
d. C. Dunărea cu Jocu, apoi
maica Pamfilia Ciolac,
părintele Isihie Antohi,
Sebastian Erhan, Dănilleanu.

La 8 Nov. (Sfântul
Arhanghel Mihail, primul
Legământ). Depun
Legământul următorii:
Corneliu Zelea Codreanu,
Ioan I. Moța, Ilie Gârneață,
Corneliu Georgescu, Radu
Mironovici, Inginer Clime,
Hristache Solomon, Mile

Lefter, Ioan Banea, Victor
Silaghi, Niculai Totu, Al.
Ventonic, D-tru Ifrim,
Pantilimon Statache, Ghiță
Antonescu, Guriță Ștefăniu,
Emil Eremeiu, Jean
Bordeianu, M. Ciobanu,
Marius Pop, Mișu Crișan,
Popa Butnaru, Budeiu,
Tănăsachi, Ștefan Budeci,
Paul Mihăilescu (dezertor).

La 19 Februarie 1928, după
sfortări de două luni,
cumpărăm camioneta
botezată „Căprioara
Legiunii” (234 000 lei). În
vară, pentru întreținerea
mișcării și pentru plata
ratelor camionetei, muncim
la cărămidărie (120 000
cărămizi) și la grădinărie
(un hectar), în batjocora de
fiecare zi a cuziștilor. Apoi
facem comerț ducând
zarzavaturi de la grădina
noastră cu camioneta și le
vindem la mânăstiri:
Agapia, Văratec. Continuăm
tăcuți mișcarea.

La 15 Decembrie 1929,
prima întâlnire politică

legionară, în T. Berești și
apoi pe Valea Horincei, Jud.
Covurlui. Apar luptători noi:
Tănase Antohi, Dumitru
Cristian, V. și N. Bogatu,
Chiculiță, Bâgu, Hasan,
Bourceanu, apoi din Foltești,
familia Pralea.

La 25 Decembrie 1929.
Turda Ludos, cu Amos
Nechita, Victor Moga,
Colceri, Damian, etc.
Amancei Bănică.

La 27 Ianuarie și 3
Februarie 1930 mari adunări
la Cahul. Intervine și Dl.
Ioan Zelea Codreanu,
Ștefan Moraru, Moș Coșa,
Gârneț, Trifan Vlahu (mort),
etc.

Vara 1930. Interzicerea
marșului din Basarabia.
Arestarea. Achitarea.

8 Nov. 1930. Constituirea
Senatului Legiunii. D-nii.
Prof. univ. Traian Brăileanu,
Cernăuți; Gen. Dr. I.
Macridesu; Prof. Ion Zelea
Codreanu; Preot Partenie
Matei, paroh, București;

Cristache Solomon, mare
proprietar Focșani; Col. Înv.
Paul Cambureanu; Ion
Ciocârlan, scriitor; Al. Zissu,
mare proprietar, București;
Spiru Peceli, com. invalid,
Galați; Ioan Butnaru,
proprietar Iași; Guriță
Ștefaniu, proprietar.
Urmează a se completa
până la numărul de 100.

1 Ianuarie 1931, arestarea
lui Corneliu Zelea Codreanu,
Banea, Totu, Amos. Achitați
după 77 de zile de arest de
către Tribunal, Curtea de
Apel, Casație.

1 Iunie 1931, participăm
pentru prima dată la alegeri
în 17 județe. Obținem 34
000 voturi. Cădem.

La 31 August, alegere
parțială la Neamț. Ajută
Nuțu Eșanu. Legionarii
înving toate partidele din
România cu 11.000 voturi.

La 27 Aprilie 1932, alegere
parțială la Tutova. Pentru a
doua oară, după lupte grele,
dar glorioase, legionarii

Înving toate partidele din
România.

La 17 Iulie 1932, alegeri
generale. Legionarii luptă în
36 județe, obținând 79 000
de voturi, 4 mandate.

Deputații legionari în
Parlament, atitudine tăcută,
măsurată. Luptă pentru
întinderea Organizației în
țară.

Curentul legionar crește.
Posedăm 17 foi cu tiraj de
35.000, o tipografie, 2
automobile. În ajun de a
cumpăra încă trei.

Mergem înainte cu încredere
în aceste ceasuri grele,
către destinul luminos al
Patriei noastre, descoperiți
în fața tuturor jertfelor pe
care le-au făcut peste o mie
de legionari.

PUNCTUL 83. LEGĂMÂNTUL PRIMIILOR LEGIONARI.

În dimineața zilei de 8
Noiembrie 1927, ne-am

adunat la sediul nostru toți
legionarii din Iași și câțiva
care s-au ostenit a veni din
alte părți.

Nu mulți la număr, dar
puternici prin credința
noastră neclintită în
Dumnezeu și în sprijinul
Său, puternici prin
hotărârea și încăpățânarea
noastră de a sta neclintiți în
mijlocul oricărei vijelii,
puternici prin dezlegarea
noastră completă de tot ce
este pământesc, fapt ce se
manifestă prin dorința,
plăcerea de-a o rupe în chip
vitejesc cu pământul,
servind cauza neamului
românesc și cauza crucii.

Aceasta este nota celor care
așteptau cu nerăbdare
ceasul legământului, pentru
ca să formeze voioși cel
dintâi val de asalt al
Legiunii. Și oricine își poate
imagina că nu poate fi o altă
notă, atunci când în mijlocul
nostru, îmbrăcați în haine
albe ca în ceasurile de urgie,
se adunaseră uniți, Ion I.

Moța, Ilie Gârneață, Radu Mironovici și Corneliu Georgescu, cei care străbătând seria închisorilor, au purtat pe umerii lor toată greutatea mișcării naționale de 5 ani încoace.

Rugăciunea.

La ora 10 am plecat toți în costum național, cu căciulă, cu svastică mare în dreptul inimii, în coloană de marș, direcția Bisericii Sf.

Spiridon. Acolo s-a oficiat o rugăciune pentru pomenirea sufletelor Ștefan Voievod, Domnul Moldovei, Mihai Viteazul, Mircea Ion Vodă, Horia, Cloșca și Crișan, Avram Iancu, Domnul Tudor,

Regele Ferdinand și „pentru pomenirea tuturor voievozilor și ostașilor care au căzut pe câmpurile de bătaie pentru apărarea pământului românesc în contra năvălirilor vrăjmașe.”

Solemnitatea Depunerii
Legământului.

În marș, cântând Imnul
Legiunii, ne-am întors la
cămin. Acolo a avut loc
duioasa solemnitate a
legământului celor dintâi
legionari.

Pământul Strămoșesc

Această solemnitate a
început prin amestecarea
țărâni adusă de pe
mormântul lui Mihaiu
Viteazul de la Turda, cu
țărâna din Moldova, de la
Războieni, unde Ștefan cel
Mare a avut cea mai grea
bătălie a sa și din toate
locurile unde sângele
strămoșilor s-a amestecat în
crunte bătălii cu țărâna
sfințind-o. Când se desfăcea
pachetul cu țărână, înainte
de a se turna pe masă, se
citea scrisoarea din partea
celui care a adus-o sau
trimis-o.

ȚĂRÂNA DE LA TURDA.
(Scrisoare). Fraților! Am expediat țărâna ce mi-ați cerut. Asupra provenienței, vă asigur, întrucât am ridicat-o personal de pe mormântul lui Mihaiu Viteazul, eu am adus-o și împachetat-o).

Turda, la 18 Sept. 1927.

Isac Mocanu, prof. la lic. din Turda

ȚĂRÂNA DE LA RĂZBOIENI
(Scrisoare). Subsemnatul Corneliu Georgescu, avocat, am fost personal la Războieni (Jud. Neamț) și am luat pământ de lângă monumentul ridicat pe locul luptei în care s-au sacrificat 10.000 de osteni de ai lui Ștefan cel Mare.

7 Nov. 1927 Corneliu Georgescu.

Ce spune istoria despre lupta de la Războieni

(1476): pe locul luptei a ridicat Ștefan o biserică a cărei inscripțiune spune: „In anul 7984 ridicatu-s-a puternicul Mahomed, împărat turcesc cu toată puterea sa și Basarab Voievod, cu toată țara basarabească și au ajuns până aici la locul ce se zice Râul Alb ... unde am și făcut mare război cu dâșii în luna lui Iulie 26 și cu voia lui Dumnezeu au fost biruiți creștinii de către păgâni și au căzut acolo mulțime mare dintre ostașii Moldovei.” (Istoria Românilor de Floru, pag. 184 -185).

S-a adus și s-a turnat apoi
ȚĂRÂNA DE LA
SARMISEGETUZA
(Scrisoare). Declarație:
Subsemnații atestăm că în
ziua de 17 Oct. 1927, am
vizitat săpăturile fortului de
la Costești, al cetății
Sarmisegetuza și am luat
pământul de aici din
diferitele părți ale cetății și
mai ales dintr-una din

camerele dezgropate și care
a ars în timpul asediului,
pentru care motiv bulgării
de pământ sunt roșii,
simbolizând sângele vărsat
acolo din belșug. Acest fort
a fost comandat de
cumnatul lui Decebal și
căderea lui în mâinile
Romanilor a dislocat
sistemul de apărare al
Sarmisegetuzei care apoi a
căzut definitiv; morală,
inegalitatea de tratament
rănește mai mult.

Ion I. Moța, Corneliu
Georgescu

Ce spune istoria despre
lupta lui Decebal (Istoria
Românilor de Floru, pag.
38-39): „Disperarea și furia,
ura și cruzimea dacilor se
uneau cu vitejia, care apăra
pământul Patriei și nu-l lasă
cuceritorului decât grămadă
de cenușă și de ruine. Pe
columna lui Traian se văd
femei dace cum chinuiesc
prizonieri romani. Pe unii îi
țin legați de mâini și de

picioare, goi și-i ard cu facile
aprinse.

Din interpretarea reliefurilor
de pe columna lui Traian,
rezultă că norocul războiului
a șovăit între daci și romani,
până ce arta, știința și
numărul au biruit.

Regele (Decebal) s-a furișat
pe vreo potecă de munte
spre a aduna cetele risipite
și a urma lupta până la
sfârșit, pe când supușii lui
cei mai de frunte, pileati, au
preferat să moară în
capitala care nu mai era a
lor. Strânși împrejurul unui
vas mare de otravă, au ales
moartea în locul vieții fără
libertate.

Iar el încearcă din nou
norocul armatelor, până
când fiind înconjurat din
toate părțile și gata să cadă
cu doi fii ai săi în mâinile
vânătorilor romani, se
străpunse cu sabia sa,
lăsând învingătorilor un
cadavru...”

ȚĂRÂNA DE LA
CĂLUGĂRENI. S-a turnat
apoi deasupra țărâna de la
Călugăreni, unde Mihai
Viteazul s-a repezit el însuși
călare pe un cal alb în
mijlocul turcilor, cu barda în
mână, zdrobindu-le oastea
și punându-i pe fugă. Aici, la
Călugăreni, a fost cea mai
mare biruință a lui Mihai
asupra turcilor.

(Scrisoarea): „M-am dus cu
trenul până la Mihai Bravu și
de acolo cu o căruță vreo 15
km prin păduri, am avut un
sprijin foarte mare în
preotul Laurențiu de la
Călugăreni, care m-a condus
până la locul luptei, la
Dâmb, cum se zice. De
acolo am luat țărâna.”

Stefan Anastasescu

8 Oct. 1927

București, str. Șerban Vodă,
43

ȚĂRÂNA DE LA PODUL
ÎNALT (Scrisoare) Am luat

această țărână de lângă comuna Căutălușeni (Podul Înalt), jud. Vaslui, locul unde a fost bătălia lui Ștefan cel Mare cu turcii.

Plutonier Rotaru, Reg. 25 Inf.

Ce scrie istoria: ...Ștefan avea o armată mare, cum nu s-a mai strâns sub steag românesc, până la Regele Carol, 40.000 de Moldoveni, mai toți țărani. Armata turcească era de 120.000. Locul luptei a fost jud. Vaslui. Ziua luptei, după unele izvoare, ar fi fost 6 Ian. 1475, Ștefan nu o precizează, ci o scrie „lângă bobotează”. Aci a fost cea mai mare biruință a lui Ștefan cel Mare. „Totuși n-a fost luptă prin surprindere, nici câștigată fără pierderi mari, căci turcii s-au întors contra lui Ștefan care a pierdut mulți moldoveni... Ba, într-un moment, lupta părea pierdută, fără intervenirea lui Ștefan, care a sărit însuși în mijlocul

turcilor și le-a sfărmat
aripile prin minunata putere
a lui Dumnezeu". În ziua de
25 Ian. scrie Ștefan tuturor
prinților, că a fost atacat de
120.000 de turci, ajutați de
Basarab, dar pe la
Bobotează „I-am biruit și i-
am călcat în picioare și pe
toți i-am trecut prin
ascuțișul sabiei mele”.
Ștefan a fost fără milă, ca
destinul, a tăiat, a tras în
țeapă, a respins
răscumpărarea oricât de
mare: ce au căutat în țara
mea săracă, dacă sunt atât
de bogați?...Ca să
mulțumească lui Dumnezeu,
Ștefan cu toți ostenii
biruitori postiră trei zile cu
pâine și cu apă, așa cum se
legaseră în zilele de
năvălire. Urmară apoi zile
de veselie. (Istoria
Românilor de Floru, pag.
181 -182)

ȚĂRÂNA DE LA SUCEAVA,
CETATEA NEAMȚULUI,
HOTIN și SOROCA. S-a adus

apoi țărâna de la aceste cetăți și puncte de glorie ale Românilor și s-a vărsat pe fața albă a mesei, deasupra țărâni celeilalte. După ce s-a citit și aici scrisoarea din partea legionarului Budei care a adus țărâna cu propria mână.

Țărâna de pe locul unde Horia a fost tras pe roată. S-a desfăcut apoi pachetul cu țărâna de la Alba-Iulia, trimis de către domnul învățător Iordache Popa, cu următoarele rânduri: „Acest pământ este udat de sângele eroului Horia. Luat de pe locul așa zis „Curci”, unde se desparte drumul Alba Iulia – Pâclisa, de pe șoseaua Cetate-Gară. Aici a fost tras pe roată de către unguri, Horia.

Iordache Popa, învățător,
Com. Drâmbar, p.u. Alba-Iulia

Alba-Iulia, 29 Oct. 1927.

ȚĂRÂNA DE PE MORMÂNTUL
LUI AVRAM IANCU. S-a
desfăcut pachetul trimis de
Petru Popa, învățător, com.
Ribicioara p.u. Baia de Criș,
conținând 1 kg de pământ
de pe mormântul eroului
Iancu.

S-a desfăcut un al doilea
pachet adus de pe același
mormânt de către d-l Ion I.
Moța și s-a vărsat deasupra
celeilalte țărâni.

ȚĂRÂNA DE PE DEALUL DE
LA ROȘCANI, unde a pierit
de sete oastea lui Ioan Vodă
cel Cumplit, adusă de D-ra.
Constantinescu Ileana,
studentă.

S-a adus apoi țărână de pe
câmpurile de onoare ale
ultimului război: țărâna de
la Jiu, unde au fost lupte
cumplite. (Scrisoare): Am
plecat din Craiova cu trenul
pe Valea Jiului până la
Filiași, de acolo, după toate
informațiile ce le posedam și
cu cele ce mi-au fost date

de localnici, am mers în sus pe Jiu vreo 7 km. până la locurile unde au fost luptele de la Pesteana și Jânțăreni. De acolo, din coltul județului meu, de unde se împreună Doljul, Gorjul și Mehedințiul, am luat țărână atât din malul Jiului cât și din pădure și alte locuri, pentru a fi mai sigur că voi avea în săculețul meu și țărână adăpată cu sânge.

Iuliu Stănescu, student,
com. Mărășani,

(Jud. Dolj)

ȚĂRÂNA DE LA MĂRĂȘEȘTI
și MĂRĂȘTI. (Scrisoare).
„Trimit în coș două săculețe de pânză albă cu pământ de la Răzoare, unde au fost luptele de la 6 Aug. 1917.

Apoi un sac de pământ de la Mărăști din două puncte, unde s-au decimat regimentele 2 Vânători și 30 Infanterie Muscel”.

Hristache Solomon, Focșani

(B-dul Lascăr Catargiu, 22).

ȚĂRÂNA DE LA OITUZ și
CASIN. Declarație:
Subsemnații mai jos notați,
declaram că pământul luat
de d-l Butnaru, funcționar
Iași, este luat din localitățile
următoare: Valea
Manciugului, Grozești-
Sticlărie, Măgura -Casinului,
Sticlărie proprie și cimitirul
eroilor de la Casin, locul
unde au avut loc cele mai
crâncene lupte în război
între germani, unguri și
români. I. Butnaru, P.
Plopeanu, Onești, T.
Mocanu, Răjula, I. Gh.
Buzatu, D.R. Casin,
Oșudveanu, Grozești.

ȚĂRÂNA DE LA PRUNARU,
unde s-a dat cumplita șarjă
a cavaleriei române, pierind
cu toții până la unul.
(Scrisoare). Pământul este
chiar dintr-un loc unde a
fost îngropat un erou lovit
drept în inimă.

Preot Theodor N. Iancu,
Prunaru, Jud. Vlașca

ȚĂRÂNA DE LA TURTUCAIA,
unde au căzut mai multe mii
de români, înroșind țărâna
cu sângele lor. (Scrisoare):
Am plecat imediat la
Turtucaia și m-am dus la
vest de oraș, de unde am
luat pământul, chiar de pe
reduta care a trecut de zeci
de ori din mână în mână.
Această redută este astăzi
pustie și pământul este luat
chiar dintr-un mormânt, de
unde s-au dezgropat
rămășițele mai multor
soldați și unde și azi sunt
oase. Primiți pământul udat
cu mult sânge de neamul
nostru.

Sandu Snagoveanu, com.
Uzumgeorman.

S-a mai adăugat și țărâna
trimisă de părintele paroh
din Turtucaia.

Inimile noastre au fost
cuprinse de un adânc fior în
fata țărânii strămoșilor și
părinților noștri adormiți pe
câmpul de onoare cu arma
în mână și fața la dușman,
de la soldații lui Decebal

căzuți pe ruinele
Sarmisegetuzei și până la
cei de ieri sfărmași de
obuzele de la Mărășești și
Turtucaia.

Când doi legionari s-au
apropiat apoi și au început
să amestece cu sfințenie
această țărână în timp ce
ceilalți, salutând tot timpul
cu brațul întins, cântau din
toate puterile inimii imnul
Legiunii.

Sculați români la luptă, bate
ora

Din urmă pentru neamul
românesc, etc.

Momentul a fost atât de
înălțător și atât de mișcător
încât nimeni dintre noi n-a
putut să-și stăpânească o
lacrime în colțul ochiului:
era în cântecul acesta însăși
strigătul durerilor noastre,
ale neamului românesc de
azi, îndreptat către
strămoșii și vitejii care de
2.000 de ani au trăit pe
aceste locuri. Era însuși
apelul la vitejie.

SĂCUȘORUL CU ȚĂRÂNĂ – TALISMANUL LEGIONARULUI

Cu țărâna astfel amestecată
s-au umplut mai multe
săculețe mici, dându-se
fiecăruia, după facerea
legământului, pentru a-l
purta la gât.

Ion Moța a luat legământul
lui Corneliu Codreanu, după
care i-a încredințat acestuia
săcușorul cu țărână. După
aceea Corneliu Codreanu a
luat legământul lui Ion Moța
și celorlalți.

Acest legământ a constatat
din 5 întrebări și răspunsuri,
anume:

1. Te legi ca pentru
Dreptatea Patriei
primejduite să înfrângi toate
dorințele și interesele tale
personale?

– Răspunsul: Da!

2. Recunoscând că
stăpânirea jidanilor asupra

noastră ne aduce pieirea
sufletească și națională, te
legi frate cu noi să lupti
pentru apărarea, curățirea și
dezrobirea pământului
strămoșesc?

– Răspuns: Da!

3. În această luptă te vei
supune Legiunii Arhanghelul
Mihail?

– Răspuns: Da!

4. Vei purta această țărână
cu evlavie la pieptul tău?

– Răspuns: Da!

5. Și nu vei pleca dintre noi?

– Răspuns: Nu voi pleca!

După ce fiecare, individual
trecea și răspundea la
aceste întrebări, căpăta
săcușorul de piele legat cu
șnur de mătase.

Solemnitatea a început la
ora 1. 30. După masă la ora
3 a început consfătuirea. Ea
a fost prezidată de către cel
mai bătrân dintre legionarii

prezenți, d-l Cristache
Solomon de la Focșani.

Consfătuirea a ținut până la
ora 6.30 după care s-a dat
citire următorului
comunicat:

1. Legiunea afirmă că mai
presus de interesele
personale stă Patria cu
nevoile ei.

2. În slujba acestei Patrii
încălcate de străini toți copiii
Pământului Românesc
trebuie să alerge cu sufletul
și cu brațul lor.

3. Legiunea se îndreaptă
către tot cel ce se simte de
soldat chemându-l sub
drapelul ei întru apărarea
pământului strămoșesc.

4. România a românilor.
Pentru jidani, Palestina.
Dreptate românului și
moarte trădătorului.

Trăiască în noi inima de
soldat!

Trăiască, înflorească
România Nouă!

Astfel s-a încheiat ziua de Sf. Arhanghel Mihail și Gavril. Fie ca purtând fiecare la inima noastră ca talisman Sfânta țărână a pământului strămoșesc, să scoatem din ea sângele vitejesc și să-l turnăm în vinele noastre.

Mică literatură programatică

Rezumatul de program legionar se află publicat în altă broșură, dăm aici câteva linii generale:

PUNCTUL 84. Primul punct de program legionar.

Dacă vă întrebă cineva să-i spuneți că este:
JURĂMÂNTUL PENTRU
PEDEPSIRE.

A doua zi după victoria legionară se va constitui „TRIBUNALUL EXCEPȚIONAL”, care va chema în fața lui și va

juđeca pentru trădare de
Patrie:

a) Pe toți jefuitorii banului
public;

b) Pe toți cei ce au primit
mită înlesnind afaceri;

c) Pe toți cei ce călcând
legile fundamentale ale țării
au persecutat, au închis, au
lovit în legionari sau în
familiile lor. Orice funcțiune
ar deține de la jandarm
până la ministru, nimeni nu
va scăpa acestei judecăți.

Prea și-au imaginat acești
domni că Tara Românească
este moșia lor, că legile s-au
făcut pentru ca să le calce ei
în picioare și că noi suntem
argații de pe această moșie,
pe care să ne bată la spate
cu biciul.

Națiunea română,
conștientă de drepturile ei
va începe viața cea nouă
prin OPERA DE PEDEPSIRE
LEGALĂ.

Acest ceas îl așteptăm și
răbdăm.

Fără acest CEAS AL PEDEPSIRII, nu este posibilă nici o refacere în această țară.

Șefii de cuiburi vor face rapoarte amănunțite și foarte exacte asupra tuturor nelegiuirilor comise, înaintându-le șefului Legiunii.

PUNCTUL 85. DISCURSUL LA MESAJ, ținut de șeful Legiunii în Parlamentul Țării. După Mon. Of. din 3 Decembrie 1931.

D-l deputat Corneliu Zelea-Codreanu are cuvântul:

D-le președinte, d-lor deputați, eu sunt cel mai tânăr dintre dvs. și reprezint o mișcare tinerească. M-am ridicat aici prin propriile mele puteri, fără ajutorul și sprijinul nimănui. Cred că actualii conducători ai României Mari se vor obosi să mă asculte și pe mine, ca unul care sunt exponent al

generației tinere, generație
zbuciumată, generație
despre care s-a vorbit atâta,
generație martirizată, aș
putea spune răstignită. Cred
că este bine ca onorata
Cameră să aibă puțină
bunăvoință a ne asculta și
pe noi, deoarece socotesc că
este bine ca astăzi
conducătorii să știe că care
este zbuciumul, care sunt
părerile, care este
orientarea politică a
generației, care, cu voia sau
fără voia dvs., trebuie să vă
urmeze mâine pe aceste
bănci.

În orice caz, țin să afirm de
la început că noi nu suntem
o generație așa cum ne
cunoașteți dvs. dintr-o
anumită presă. Noi nu
urmărim decât să ne
apărăm Patria Sacră, Patria
amenințată de viscolul
furtunii, Patria părinților
noștri și cuibul cald al
acelora care vin după noi. Și
ca să fixez punctele
cardinale, în scurt, voi
spune: nu este nici o

generație imorală, nu este nici una fără Dumnezeu, nici una republicană sau antiregalistă. Fixez aceste puncte în Dumnezeu, Patrie, Rege, Familie, Proprietate și Armată, care să garanteze existența Statului Român.

D. V. G. Ispir: Pentru aceasta puteți fi alături de noi.

D. Corneliu Zelea Codreanu: D-ilor deputați, generația aceasta a noastră trece ca o generație antisemită. As dori să știți că nu am venit să strig: jos jidanii, după cum cred că n-a făcut nimeni. Am observat însă un singur lucru, că de câte ori s-a pus aici problema naționalismului românesc, dvs. ați primit-o cu ilaritate și ați transformat-o dintr-o problemă care este de un tragic fără pereche, într-o chestiune comică.

D. V. G. Ispir: Cel puțin pentru această parte a Camerei, acest lucru nu este exact.

D. Corneliu Zelea-Codreanu:
Eu d-lor, am să pun această
problemă în câteva linii,
pentru că sunt șeful unei
mici grupări și trebuie să-mi
dezvolt punctele mele de
vedere.

Am fost în Maramureș, în
Maramureșul care este
leagănul descălecătorilor
noștri, al moldovenilor –
maramureșenii sunt
străbunii lui Ștefan cel Mare
și Sfânt, domnul Moldovei.
Și acolo, cu ocazia unui
proces pe care l-am avut la
Satu-Mare și la care a
asistat dl. prof. Cătuneanu,
a venit un om bătrân cu
plete albe și a făcut
mărturie în fața instanțelor
judecătorești, de cele ce că
spun eu acum: „Noi,
maramureșenii, suntem de
viță boierească și am avut
moșiile noastre și munții
noștri. Până în 1847 eram
stăpâni. La 1848, când eram
copil, au venit cei dintâi
jidani la noi în comună.”

Și aici fac o paranteză. Eu nu întrebunțez cuvântul de jidan pentru ca să insult pe cineva. Eu le spun jidani, pentru că așa cred eu că se numesc ei și de altfel – mi se pare curios – este singura nație care fuge de numele ei propriu, de numele pe care îl are.

Pentru mine, această populație, pe pământul țării mele – și rog să mă creadă toată lumea – atunci când eu am conștiința fermă că o atacă și că își caută loc pe propriul nostru teritoriu, pentru mine, vă rog să mă credeți, s-a deschis o luptă pe viață și pe moarte și nu-mi arde să fac glume sau să insult pe cineva. Pentru mine este clar și precis: inteligentă sau neinteligentă, parazitară sau neparazitară, morală sau imorală, această populație este o populație dușmană aici pe pământul țării. Și eu înțeleg să lupt împotriva ei cu toate mijloacele pe care mi le va pune la dispoziție

mintea, legea și dreptul meu românesc.

Ei bine, d-lor. Și-mi spunea bătrânul acela: „La noi, la 1848, au venit cei dintâi jidani, pe care părinții noștri, văzându-i ruși și flămânzi, de milă i-au lăsat să stea la marginea moșiilor noastre. Astăzi, la 1930, noi am pierdut 60 din cei 62 munți. Noi, românii, mai avem numai 2 munți, iar restul de 60 de munți sunt în stăpânirea jidanilor. Astăzi, noi ne-am retras și stăm sărmani și fără pâine la marginea moșiilor lor.”

Ei bine această situație din Maramureș se întinde și în Bucovina; această situație se întinde și în Moldova noastră unde bisericile se închid, unde altarele se dărâmă. Și eu vă întreb pe dvs., pe toți: ce se alege de o nație căreia i se dărâmă altarele?

Comerțul nostru a înngenuncheat. La noi, în Bârladul străvechi, în

Bârladul care exporta
mărfuri în Polonia sub
Ștefan cel Mare, și exporta
din Cetatea Albă până la
Constantinopole și
Alexandria, la noi a mai
rămas un singur comerciant
român de manufactură.

Ei bine d-lor., nu se poate
neglija această problemă și
nu se poate spune de
nimeni că ea nu este
problema dominantă a
politicii României moderne.
Cu noi se săvârșește exact
același lucru care s-a
săvârșit cu Pieile Roșii din
America de Nord. Ne găsim
în fața unei invazii străine și
avem tot dreptul și avem și
datoria să ne apărăm Patria.
Pe mine nu mă interesează
cine vine și este – mi se
pare lucru curios, ca atunci
când veneau dușmanii cu
arma să ne fure pământul
nostru, noi încremeneam cu
toții în tranșee, cu arma în
mână, iar astăzi când arma
s-a schimbat în bani și când
aceștia sunt în stare cu banii
lor să ne cumpere țara,

atunci nu mai este nimeni la noi care să protesteze?

Iată d-lor. cum se pune această problemă.

Dvs. știți foarte bine că Pieile Roșii din America de Nord au dispărut încetul cu încetul în fata năvălirii anglo-saxone. Astăzi toată Europa îi deplânge și îi regretă pentru că au fost oameni de treabă, dar se zice: „ce să facem, au fost alții mai tari!”

D-lor, mă gândesc cu groază că la un moment dat, Europa va avea să ne plângă și pe noi și pe urmașii noștri.

Iar în ce privește tinerimea noastră zbuciumată, care după cum v-am spus a fost răstignită pentru această idee, căci eu vin aici după doi ani de închisoare nedreaptă, ei bine, vă spun d-lor, ce doriți dvs. să facă acești tineri, care au fost loviți de toți conducătorii de până acum? Doriți să ne

luăm într-o bună zi traista în
băţ şi să plecăm în altă ţară,
pe alte meleaguri, ca să ne
câştigăm pâinea şi să găsim
un refugiu de viaţă
naţională liberă? Noi nu vă
cerem prea mult. Nu vă
cerem decât un singur
lucru: să ne lăsaţi aici, pe
acest pământ, sub
binecuvântarea ciolanelor
părinţilor noştri.

D-lor, îmi pare rău că în
acest răspuns la Mesaj nu
se vede absolut nimic
pentru noi, nici măcar o
licărire de speranţă şi nici o
preocupare din partea
conducătorilor acestei ţări
asupra problemei expuse
mai sus.

D-lor, voi trece de la
această problemă şi voi
reveni la o altă problemă de
mare importanţă: problema
mizeriei. Am adus în această
cutie câteva bucăţele de
pâine cari sunt din
Maramureş şi din munţii
judeţului Neamţ, pentru ca
să vedeţi ce pâine mănâncă

românul maramureșean și
munteanul nostru. Astăzi,
când lumea se plânge de
supraproducție de grâu, toți
atribuie criza faptului că
grâul se vinde cu un leu kg.,
iată ce pâine mănâncă
oamenii aceștia!

(D. deputat Corneliu Zelea-
Codreanu prezintă Adunării
o bucată de pâine neagră.)

Trebuie să ni se strângă
inima de durere și cred că
orice popor din Europa
văzând această imagine a
mizeriei în care trăiește
neamul românesc ar plânge
de mila noastră. Am adus
aceste bucăți de pâine,
învelite și puse în această
cutie, înadins, ca să vedeți
în câtă artificialitate și în
câtă poleială de civilizație se
îmbracă această mizerie
românească. Eu o depun cu
părere de rău pe banca
ministerială și aş ruga și pe
onoratul guvern să o aibă la
dispoziție pentru ca oricui îi
arde să facă glume pe
spatele neamului românesc,

mai întâi de toate să vadă
ce mănâncă el.

D-lor, în fata acestei mizerii,
care cuprinde întreaga țară,
am să întreb: care este
sistemul de apărare a
guvernului contra acestui
marș al mizeriei mereu
crescânde?

D-lor deputați, pentru mine
este clar, Guvernul vine cu
două teorii:

1. Teoria sentimentală a
sacrificiului, și
2. Teoria economică a
conversiunii.

În ce privește teoria
sacrificiului și eu sunt și eu
sunt unul dintre cei care o
admit, însă voi afirma aici
un principiu imutabil: nici
dvs. și nici nimeni altul nu
are dreptul să facă apel la
banul sărac al omului cinstit
până când nu va fi adus
înapoi în vistieria statului cel
din urmă ban furat de
tâlharii care au jecmănit
această țară.

În ce privește cealaltă
teorie, teoria conversiunii,
sunt pentru ea. Aceasta însă
nu e un medicament.
Medicamentul este acela
care omoară cauza bolii,
adică microbul.

Conversiunea este un balon
de oxigen pe care onoratul
guvern îl administrează
economiei naționale
muribunde.

Sunt pentru proiectul
conversiunii și-l voi vota,
însă vă spun: aștept să văd
și alte soluțiuni și mai ales
soluțiile acestea categorice
care se cer pentru
nenorocitele vremuri de
astăzi.

D-lor deputați, al treilea
punct, în privința căruia voi
spune câteva cuvinte, este
chestiunea partidelor și
chestiunea democrației.

D-lor deputați, aproape
întreg obiectul principal în
discuțiile la acest răspuns al
Mesajului a fost: suntem
contra desființării partidelor

sau pentru desființarea
partidelor?

În această privință, eu vă
spun punctul meu de
vedere! Cine este cel care
trebuie să hotărască
desființarea sau
nedesființarea partidelor?
Puteți dvs. să le desființați
sau să le înființați? Nu! Cel
care trebuie să hotărască e
poporul, e țara flămândă și
goală. În momentul acela
când va trebui să se
hotărască, poporul va vedea
dacă trebuie să se
desființeze sau nu. În orice
caz vă spun că poporul nu
iubește partidele politice.
Acesta este un lucru precis
și dvs., într-un regim
democratic, nu vă puteți
menține la conducerea
statului în contra voinței
poporului. Acesta este iarăși
precis.

Mai este încă o chestiune.
Spunea cineva: partidele nu
sunt născute dintr-o
improvizație, ele sunt
rezultatul unei evoluții. Da,

și eu sunt pentru această teorie și eu aplic partidelor legea evoluției. Partidele ca și toate lucrurile de pe lumea aceasta, se nasc, se dezvoltă și mor. Cred că partidele nu sunt forma superioară a perfecției, care să fi câștigat dreptul la nemurire.

Mai este o chestiune, de ordin extern. Dvs. vedeți foarte bine că întreaga opinie publică din Europa se îndreaptă către extremele acestea ca două pietre de moară, vor măcina încetul cu încetul toate partidele.

D-lor deputați priviți în Europa. Sunt două extreme puternice: extrema dreaptă și extrema stângă, care se întăresc: la un moment dat una din acestea va învinge. Ei bine, vă întreb pe Dvs., mai ales pe dvs. care tot timpul v-ați plecat în fața Europei și ați tremurat, la cea dintâi adiere de vânt: într-o Europă în care învinge una din extreme, dvs. veți

putea să rezistați curentului
acestei Europe?

În ce privește orientarea
noastră, dacă este
chestiunea să alegem între
aceste două extreme,
suntem din acei care cred că
soarele nu răsare la
Moscova, ci la Roma.

Noi credem că părinții
noștri, străbunii noștri, cari
ne-au adus pe pământul
acesta; oasele lor, cel puțin
din mie în mie de ani ne
trimit câte un sfat bun, câte
o idee bună, în ceasurile
noastre grele și dureroase.

În fapt, d-lor, asupra
partidelor: generația
noastră – privind din afară –
constată:

1) Că un partid politic este o
societate anonimă de
exploatare a votului
universal;

2) Că toate partidele sunt
democratice, deoarece
utilizează votul universal în
același mod;

3) Că neglijează interesele poporului și ale patriei satisfăcând numai interesele particulare ale partizanilor; că democrația este iresponsabilă, îi lipsește puterea sancțiunii, că toate partidele fac fărădelegi, se dau pe față unele pe altele, nimeni nu aplică sancțiuni contra alor săi, fiindcă îi pierde, nici în contra adversarilor, fiindcă ei dețin la rândul lor fărădelegile lor.

Și în această chestiune dați-mi voie să vă atrag atențiunea numai asupra fraudelor cari s-au făcut de la război încoace și care toate au rămas fără sancțiuni: fraudele cu spirtul negru de 12 miliarde ; fraudele de alămuri de la căile ferate de 900 milioane; peștele sovietic; galoșii sovietici; pădurile din județul Neamț; pădurile din Bucovina, etc. și după o socoteală sumară, suma fraudelor care s-au săvârșit pe teritoriul acestei țări, de

la război încoace, atinge
cifra de 50 miliarde lei.

Democrația văzută din
afară, ne dă impresiunea
unei vaste complicități în
fărădelege: concluzia:
democrația este incapabilă
de autoritate. Și încă ceva –
am să vă servesc o
chestiune care poate
multora n-are să vă placă –
vă rog d-lor să ne tolerați ca
să fim severi, intransigenți
în tot ceea ce interesează,
fie Națiunea românească, fie
cinstea. Declar aici că
democrația e pusă în slujba
marii finanțe naționale sau
internaționale jidănești.
(Întreruperi, zgomot)

D-lor, dovada. Am venit aici
cu o listă care are să vă
supere, însă vă spun să nu-
mi luați în nume de rău
fiindcă nu pot să tac în
această chestiune, este
vorba de ceea ce se
numește portofoliul de la
banca Blank.

Dați-mi voie să vă citesc –
fiindcă fiecare vă regăsiți

aici. Lista am căpătat-o,
poate nu întreagă:

D. Brandsch, subsecretar de
stat, 111.000.

D. Carol Davilla 4.677.000.

D. Eug. Goga, creanță
ipotecară agricolă, lei
6.200.000.

D. Al. Oteteleşanu: Este o
ipotecă pe moșia d-nei
Eugen Goga.

D. N. Lahovary: Nu
datorează d. Davilla,
datorează Banca
Tărănească. Nu este la fel,
vă rog să rectificați.
(Întreruperi, zgomot).

D. Corneliu Z. Codreanu:
Bine, d-lor, nu zic că nu este
putred, o să se plătească,
dar sunt bani împrumutați.
(Întreruperi)

D-lor, s-or plăti sau nu, nu
știu, dar vă spun un singur
lucru: există obligația pe
care o are cineva care
împrumută bani de la o
asemenea finanță, de a o

satisface când este la guvern, de a o sprijini în opoziție și în orice caz de a nu lovi în ea când trebuie să fie lovită. (Aplauze pe mai multe bănci).

D. Corneliu Zelea-Codreanu:
Mai departe: D. Iunian 407.000; D. Madgearu 401.000; d. Filipescu 1.265.000; D. Mihail Popovici 1.519.000; d. Răducanu 3.450.000 (exclamațiuni pe băncile majorității); Banca Răducanu din Tecuci 10.000.000; d. Pangal 3.800.000; d. Titulescu 19.000.000; și se aude, n-am putut ști precis, că d. Argetoianu ar fi aici cu 19.000.000.

Voci de pe băncile majorității: Se aude!

D. Corneliu Zelea-Codreanu:
Eu vă spun ce am putut afla. (Întreruperi, zgomot).
Mai sunt și alții.

D-lor, eu nu acuz că banii aceștia au fost bacșișuri

date, nu! Sub o formă s-au luat de acolo acești bani și acum este vorba să se vadă ce s-a făcut acolo, n-au libertate deplină ca să vină să ia măsuri categorice împotriva acestei bănci.

D-lor deputați, dacă se cer sacrificii ca să asanăm această țară, nu putem noi să consimțim la sacrificiul care ar fi să se facă asanarea băncii Bank, pentru nunta pe care a făcut-o d-sa la Paris, unde a cheltuit cum se aude 50 milioane lei, ca și pentru alte lucruri. (Exclamațiuni, întreruperi).

D-lor, în consecință, noi venim cu câteva soluții practice care poartă nota tinereții:

CEREM introducerea pedepsei cu moartea, exclusiv pentru manipulatorii frauduloși ai banului public. (Aplauze pe mai multe bănci).

D. V. G. Ispir: D-le Codreanu, d-ta te intitulezi creștin și purtător al ideii creștine. Îți aduc aminte – eu sunt profesor de teologie – că susținerea acestei idei este anticreștină. (Aplauze).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-le profesor, dați-mi voie să vă spun: când este chestiunea să aleg între moartea, dispariția țării mele și aceea a tâlharului și sunt mai bun creștin, dacă nu permit tâlharului să-mi nenorocească țara și să mi-o ducă la pieire (Aplauze pe mai multe bănci).

CEREM revizuirea și confiscarea averilor celor cari și-au furat țara săracă. (Strigăte de „Bravo!”)

CEREM tragerea la răspundere penală a tuturor oamenilor politici care se vor dovedi că au lucrat în contra țării, sprijinind afaceri necorecte particulare. (Aplauze pe mai multe bănci).

CEREM împiedicarea pe viitor a oamenilor politici cari se vor dovedi că au lucrat în contra țării, sprijinind afaceri necorecte particulare. (Aplauze pe mai multe bănci).

CEREM împiedicarea pe viitor a oamenilor politici de a mai face parte din consiliul de administrație ale diferitelor bănci și întreprinderi. (Aplauze pe mai multe bănci)

CEREM alungarea cetelor de exploatatori nemiloși cari au venit pe pământul acesta să exploateze bogățiile solului și munca brațelor noastre.

CEREM declararea teritoriului României ca proprietate inalienabilă și imprescriptibilă a neamului românesc.

O voce de pe băncile
Partidului Național
Țărănesc: Este.

D. Corneliu Zelea-Codreanu:
A neamului românesc nu-i.

CEREM trimiterea la muncă
a tuturor agenților electorali
și stabilirea unui
comandament unic, căruia
să i se supună într-un singur
gând și într-un singur suflet
toată suflarea românească.

Dacă în momentul de față
conducătorii țării sunt
împiedicați să ia măsuri
întregi din cauza Constituției
sau a legilor în vigoare,
atunci noi suntem de părere
să se dizolve Corpurile
Legiuitoare, să se facă apel
și să se cheme Adunarea
Constituantă, pentru ca
poporul să desemneze pe
acel care va fi chemat să ia
toate măsurile necesare
pentru salvarea României.
(Aplauze pe mai multe
bănci).

PUNCTUL 86. DECLARAȚIA
LA MESAJ ținută de șeful
Legiunii în Parlamentul țării.

După Mon. Of. din
Noiembrie 1933.

De aceea, noi așteptăm un alt regim, un alt sistem, care va veni, după ce, pe acesta îl vor prăbuși greutatea și mulțimea păcatelor lui.

El trebuie să corespundă următoarelor cerinți în ordinea urgenței:

1) Să desființeze aceste discuții sterile și scump plătite ale parlamentarismului democratic din care n-a ieșit niciodată lumină și din care mai ales, nu poate ieși hotărârea eroică de a face față primejdiei în ceasurile grele de acum.

2) Să se înlocuiască prin comandă, care să adune într-un singur mănunchiu toate energiile disperate ale neamului, încleștate astăzi în luptă fratricidă, să le disciplineze, să le refacă moralul pierdut, să le insufle credința în destinului neamului nostru românesc și să le conducă pe căile acestui destin.

3) Să declare război mizeriei și sărăciei generale îndemnând la muncă și cumpătare pe cei buni, trimitând cu forța la muncă toate elementele parazitare, care joacă în stat rolul trântorilor din stup, pe toți leneșii, care păzesc mesele cafenelelor de dimineața până seara, pe toți plictisiții care se plimbă pe străzi, pe toți agenții electorali de la primării, prefecturi, ministere, în fine ideologii democrați doritori de a ține discursuri ieftine.

4) Să desființeze tot ce este parazitism pe trupul istovit al țării, să răscolească, să organizeze și să stimuleze toate energiile creatoare ale neamului.

5) Să stârpească necinstea și confiscând averile celor vinovați, să aducă înapoi până la ultima centimă, în vistieria statului, banii furați.

6) Să treacă în fruntea marii gloate sărace și la bine și la

rău, să mănânce aceeași
pâine neagră și aceeași
masă săracă pe care o
mănâncă muncitorul sărac.
Căci în aceste timpuri grele,
mizeria morală, inegalitatea
de tratament rănește mai
mult decât mizeria
materială. Unii trăiesc în
lux, cu șampanie și icre
negre și alții n-au nici măcar
mămăligă, sub regimul
democrației celei iubitoare
de popor.

7) Să facă dreptate
românului în propria sa țară.

Să-i vindece rănille adânci.
Să îndrepte nedreptățile
seculare pe care el le-a
suferit în timpul lungilor
stăpâniri străine.

8) Să apere România de
pericolul pe care îl prezintă
invazia mereu crescândă a
jidanilor.

9) Să pună punct existenței
falimentare a statului
democratic întemeiat pe
ideologia perimată a
revoluției franceze.

Să producă acel act epocal
de curaj reformativ, care să
arunce complet și definitiv
sistemul de false
abstracțiuni al filozofiei
politice a acestei revoluții.

O mare epocă istorică apune
și în locul ei e ceasul să
punem temelile unei epoci
noi. O epocă de întoarcere
la realitățile naționale dând
națiunii înțelesul ei real de
societate naturală, a unor
indivizi de aceeași rasă, iar
nu în sensul naționalității
juridice a cetățeanului, care
permite transformarea
automată în români a
maselor de străini năvăliți la
noi pentru a ne cuceri și
oprima.

10) Să înalțe din temelii
statul nou etnic național
întemeiat pe primatul
culturii naționale, pe
primatul familiei și pe
primatul corporațiilor
muncitoare.

PUNCTUL 87. Programul și sufletul.

M-am ferit să desfășor un program complet. Liniile mari sunt trasate și cunoscute (natural cu riscul de-a le vedea furate).

Programele se bazează pe realitățile naționale și dacă sunt realități care rămân, sunt foarte multe acelea care se schimbă de la o zi la alta.

Un program nu poate fi o combinație de teorii adunate de prin nori. El trebuie să se bazeze pe realitățile care dor, ale neamului nostru românesc. Sunt rănilor lui cari trebuiesc vindecate. Căutați programe?

Ele se află pe toate buzele mulțimii. Mai bine ați căuta oameni. Căci într-o noapte oricine poate face un program, și nu de ele se simte nevoie în țară. Ci de oameni și de voințe cari să le îndeplinească. Sunt mișcări care nu au nici un

program; ele trăiesc din specularea diferitelor probleme care apar în viață. De exemplu: camăta. O devorează pe aceasta și apoi mor. Dacă nu le apare înainte o altă pradă.

Sunt altele care au un program. Sunt altele care au mai mult decât un program, au o doctrină, au o religie. Este ceva de ordin superior sufletesc, care adună în chip misterios miile de oameni hotărâți să-și creeze o altă soartă. Dacă omul de program sau de doctrină își slujește cu oarecare interes programul, legionarii sunt oamenii unei mari credințe pentru care oricând stau gata să se jertfească.

Pe această credință ei vor sluji până la capăt.

Oricât de frumos și de complet ar părea programul lupiștilor, tărăniștilor, liberalilor, puteți fi asigurați că nici un lupist, nu este gata să moară pentru

programul lupist, nici un georgist pentru al lor și așa mai departe.

De aceea, eu pun mai puțin temei pe oamenii adunați la baza marilor credinți care nu te vor lăsa până la moarte.

Mișcarea noastră legionară are mai mult caracterul unei mari scoli spirituale.

Ea tinde să aprindă credinți nebănuite, ea tinde să transforme, să revoluționeze sufletul românesc.

Strigați în toate părțile că răul, mizeria, ruina, ne vin de la suflet.

Sufletul este punctul cardinal asupra căruia trebuie să se lucreze în momentul de față. Sufletul individului și sufletul mulțimii.

O minciună sunt toate programele noi și sistemele sociale fastuos etalate poporului dacă în umbra lor rânjește același suflet de tâlhari, aceeași lipsă de

conștiință întru îndeplinirea datoriei, același duh de trădare față de tot ce-i românesc, același desfrâu, aceeași faptă de risipă și de lux.

Chemați sufletul neamului la o viață nouă. Nu căutați succesele electorale dacă ele nu înseamnă în același timp biruința forțelor organizate ale sufletului înnoit.

Programele, cum adică? Credeți că noi nu putem seca mlaștini? Nu putem capta energiile din munți și electrifica țara? Nu putem înălța orașe românești? Nu putem face ca lanurile noastre să producă împătrit? Nu putem pe pământul nostru bogat asigura pâinea fiecărui român? Nu putem face legi care să asigure o bună funcționare a unui mecanism de stat apropiat timpului și specificului nostru național? Nu putem face planuri quinquenale? Noi nu vom putea ridica aici

În creștetul Carpaților o
patrie care să strălucească
ca un far în mijlocul
Europei? și care să fie
expresia geniului nostru
românesc? Putem.

Dar mare greșeală a multor
oameni politici a fost aceea
de a-și fi etalat programele
în amănunte mai înainte de
a fi puși în situația de a le
realiza.

Avem și noi programe în
buzunar. Ele se studiază
neconținut, dar se păstrează
pentru timpul lor. Vă
întreabă lumea ce veți face?
Spuneți-i că oamenii
năzdrăvani pot să facă
multe.

Deocamdată programul
nostru este:

- 1) Să realizăm forță;
- 2) Să manevrăm acea forță
astfel ca să învingă toate
forțele adverse.
- 3) și apoi să aplicăm
măsurile programatice
propriu-zise.

Căile ne sunt legale. In orice caz, amănuntele, fie tactice, fie programatice, fac parte din secretul de operațiuni al forțelor de luptă.

PUNCTUL 88. Din manifestul „O ruină”.

Ruina.

Nu este om care să aibă ochi și care să nu vadă că țara aceasta bogată a ajuns o ruină. Ruină gospodăria țaranului, ruină satul (o mână de oameni necăjiți care se vaită), ruină comuna, ruină județul, ruină munții văduviți, ruină câmpurile părăginite care nu mai aduc nimic bietului plugar, ruină bugetul statului, ruină țara.

Și pe deasupra acestor ruine întinse cât tine pământul românesc, o ceată de mișei, o ceată de imbecili, o ceată de tâlhari fără rușine și-au ridicat palate în sfidarea țării, care geme de durere și

spre pălmuirea suferinței
tale, țăran român.

Niciodată în lume nu s-a
văzut un tablou mai
revoltător, mai dureros și
mai obraznic.

Pe deasupra milioanele de
gospodării cari se distrug,
deasupra milioanele de
suflete sărace cari plâng, se
înaltă batjocoritor palatul
tâlhăresc al jefuitorului de
țară.

Cine este acesta?

Căutați-l prin orașele
înstrăinate și-l veți găsi.
Este fostul ambuscat de la
1916. Este eroul de al 100
de km din dosul frontului
sau trădătorul de frați și de
țară; este îmbogățitul de
războiu, omul de afaceri,
este profitorul de pe urma
sângelui care tu l-ai vărsat,
picătură cu picătură din
rănile tale adânci.

Când te-ai întors la 1918,
te-ai închinat lui văzându-l
gras, frumos îmbrăcat, iar

tu în niște zdrențe; de
atunci el te-a luat în arendă,
iar tu ai căzut în stăpânirea
lui cu țara pe care tu ai
creat-o pe câmpurile de
bătălie.

Cum veți fi voit să ajungă
biata țară când un Stere,
condamnat la moarte pentru
înaltă trădare și apoi iertat,
este șef de partid în
România, când un Socor,
condamnat și degradat
pentru trădare, este
parlamentar și director de
ziar și conduc politica
românească? Când atâția
ambuscați stau în fruntea
treburilor țării?

Am înălțat un steag.

În contra lor, în contra celor
care au ruinat țara, în
contra cetelor de străini și
înstrăinați care ne-au supt și
măduva din oase, am înălțat
un steag.

Când am plecat sub umbra
lui am cerut binecuvântarea
ostașilor care au căzut pe
câmpul de luptă pentru

România Mare și am făcut
apel la toți cei care au
rămas în viață în urma
gravelor lupte.

Steagul acesta răzbunător a
învins la Neamț cetele
cutezătoare ale politicienilor.
Steagul acesta le-a zdrobit
la Tutova.

Steagul acesta sfințit în
două bătălii, îl purtăm de la
un capăt la altul al țării.

El îmbărbătează pe ai noștri
și bagă groază în adversari.

Ne-am numit legionari.

Noi, slujitorii acestui steag
nu ne-am legat împreună ca
să furăm țara nu ne-am
legat împreună ca să ne
căpătăm partizani, și să le
dăm ca să roadă oase din
oasele țării.

Noi ne-am legat împreună
să rămânem săraci până la
mormânt, vom săraci și acei
ce suntem bogați, dar ne-
am legat să biruim. Să
învingem și să răzbunăm.

Stăm gata de jertfă, stăm
gata de moarte cu toții.

Aceștia suntem noi,
legionarii.

Zadarnic și greșit ne-au
confundat unii săteni și
orășeni, crezând că noi
luptăm ca să-i căpătuim pe
dânșii și să le facem poftele,
să le dăm țara ca s-o
mănânce.

Ei bine, nu!

C. Z. C.

PUNCTUL 89. Către
purtătorii duhului nou.

LEGIONARI,

Cuvântătorii partidelor
vechi, cutreieră din nou
satele cerându-vă ajutor
pentru ca să se poată
reface. Sub domnia lor,
românismul de pretutindeni
a sărăcit și a îngenuncheat
în fata străinului pripășit de
curând. Rosturile mari ale
patriei sunt părăsite. Lumea
noastră politicianizată, nu
mai vede în față decât

interesul partidului, pentru a
cărui biruință sacrifică în
fiecare zi și în fiecare ceas,
însuși viitorul nostru ca
neam.

Se prăbușesc pădurile din
munți încăpuți pe mâna
veneticilor.

Geme inima în moții și în
maramureșenii uitați de
toată lumea.

Muncitorii români părăsiți
îngroașă rândurile
comuniștilor jidani.

Comerțul românesc lipsit de
protecție, îngenunchează în
lupte neegale cu străinul.

În cadrele armatei noastre
glorioase, pătrunde tot mai
adânc și tot mai sus,
germenul dizolvant și
corupător de conștiințe.

Și ceasuri grele se prevăd în
viitor. De vom fi chemați
cândva la marele examen
internațional, cine va mai
apăra pământul țării și
gloria drapelului nostru?

Tăranul român își vinde
produsul sub prețul de cost.
Misiții s-au înmulțit și ne
inundă. Cafenelele sunt
pline de cămătari și samsari.
Ei se înmulțesc în dauna
celor care muncesc. Poporul
este spoliat. Românul,
înglodat în datorii, a ajuns
rob modern al bancherului
jidan.

Țara împărțită în partide,
care se sfâșie unele pe
altele, se dărâmă sub ochii
noștri.

Conducerea partidelor vechi
nu este o conducere de
mână tare, și nu are nici un
pic de direcție naționalistă,
de oblăduire și încurajare a
elementului românesc, care
ține de multe secole pe
umerii săi viața țării.

Legionari,

În fata acestei situații, și
mai înainte ca
politicianismul condamnat
să se poată reface, am tras
spada și am înălțat steagul
cel nou al vremii.

Se simte prin aer, tot mai accentuat, nevoia unor alte principii de viață politică morală.

Despoliticianizarea țării este o poruncă a vremii.

În locul partidelor vechi se simte nevoia unei înnoiri. În locul partidelor mereu aplecate străinilor, politica de neatârnare și încurajare a românismului susținător de țară.

Spuneți celor ce vin din nou să vă apuce mâna, că ceasul lor s-a terminat. „Pot pieri toți cuvântătorii aceștia”.

De acum încolo de un singur glas va trebui să ascultați, tainic și nepătruns ca Dumnezeu: chemarea patriei. Acest glas să-l audă toată suflarea voastră. Lui să vă supuneți într-un singur suflet.

Români,

Atunci când glasul și dorința
voastră vor proclama
victoria, România va reînvia.
Va înflori. Vor înflori în ea ca
bujorii copiii voștri. Străinul
o va respecta. Dușmanul se
va teme.

Soldați ai Legiunii Sfântului
Mihail!

Când vouă vă este hărăzit
de Dumnezeu să făuriți
această Românie nouă, când
de la Nistru până la Tisa,
neamul vă așteaptă să vă
primească în nesfârșite
aplauze pe scena istoriei,
izbucnească din piepturile
voastre de oțel strigătul
nostru de luptă și de
victorie: Trăiască România
românească!

Trăiască Legiunea!

Corneliu Zelea Codreanu,

Șeful Legiunii

PUNCTUL 90. Manifestul
profesorului Cristescu
(model de manifest).

Români din județul Vlașca!

O mișcare nouă și hotărâtă,
îndrumată de crezul unei
acțiuni de faptă
românească, de jertfă și
cinste în conducerea
statului, și-a înțeles
chemarea din strigătul de
durere și revoltă al unui
neam întreg.

Pentru această țară amăgită
de o bandă de politicieni
profitori și prădalnici,
amenințată și umilită în
rostrile ei de toți străinii și
înstrăinații, Legiunea vine
astăzi ca o mișcare de avânt
și tinerețe, de entuziasm și
disciplină ostășească. Sub
scutul religiei noastre
strămoșești, cheamă la
luptă pentru întronarea unei
vieți noi de cinste și
dreptate.

În fruntea ei stă fiul
Moldovei, Corneliu Zelea-
Codreanu, care înfruntând
prigoană și pătimind
suferință, luptă neîncetat
pentru mântuirea neamului

nostru și pentru triumful
dreptății.

Din ordinul lui am luat
conducerea Legiunii în acest
județ să-mi fac sfânta
datorie de român să chem în
această Organizație pe cei
căroră le-a rămas scumpă
vatra strămoșească și care
sunt hotărâți să lupte în
spiritul de jertfă alături de
noi pentru biruința
românismului și a dreptății.

Români vlăsconi!

Intellectualii, negustori,
plugari și muncitori,
înțelegeți porunca vremii și
înrolați-vă în Legiune.

Prof. Vasile Cristescu

PUNCTUL 91. „Cuziștii”

Camarazi,

Nu veți uita niciodată că
acești oameni denumiți
„cuziști”, și-au bătut joc
zece ani, neconținut de
toate suferințele noastre.

Pe spatele nostru – copiii de
altădată ai tuturor
închisorilor și ai tuturor
ceasurilor grele – s-au
ridicat pentru ca a doua zi
să ne scuipe în obrazul de
atâtea ori lovit de dușmani.

PUNCTUL 92.. Articolele din
legile țării asupra cărora
trebuie să faci atenție
agenții forței publice
(primari, jandarmi, polițiști,
etc.) care se opun
propagandei Legiunii,
abuzând de forță:

DESPRE INFRAȚIUNI

Art. 187 cod penal: NU se
socotește ca infracțiune:
faptul impus sau autorizat
de lege, dacă este executat
în condițiile ei; faptul care a
fost săvârșit de organul
competent în virtutea unui
ordin de serviciu, dacă acest
ordin este dat în formele
legale de autoritatea
competentă și dacă nu are
un caracter vădit ilegal.

Când executarea unui ordin de serviciu constituie o infracțiune, șeful sau superiorul care a dat ordinul, se pedepsește ca autor al acelei infracțiuni împreună cu acela care a executat ordinul.

ARESTĂRILE.

Art. 11 din Constituție:
Libertatea individuală este garantată. Nimeni nu poate fi deținut sau arestat, decât în puterea unui mandat judecătoresc motivat, care trebuie să fie comunicat în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după reținere sau arestare.

Art. 254 codul penal:
Mandatul trebuie să fie emis de judecătorul de instrucție, de ministerul public sau de instanțele judecătorești în cazul în care legea le dă acest drept, afară de dreptul de reținere pentru cercetări acordat ofițerilor de poliție judiciară în interesul primelor cercetări.

Art. 207 cod penal:
Reținerea pentru cercetări
nu poate dura mai mult de
24 de ore, când cineva a
fost reținut pentru cercetări
mai mult de 24 de ore,
ofițerul de poliție judiciară
care l-a reținut se
pedepsește cu închisoare
corecțională de la 1-3 ani,
interdicție corecțională de la
1-3 ani.

Art. 272 combinat cu 245
din codul penal:
Funcționarul public care
uzurpând o atribuție sau
abuzând de puterea sa
legală, sau depășind limitele
competentei sale, ori
nesocotind sau violând
formalitățile prescrise de
lege ori abătându-se în orice
alt mod de la îndatoririle
inerente funcțiunii sale,
arestează, deține ori retine
pe cineva sau ordonă să se
facă aceasta, comite delictul
de arestare ilegală și se
pedepsește cu închisoare
corecțională de la 1-3 ani și
interdicție corecțională de la
1-3 ani.

PERCHEZIȚII

Art. 11 din Constituție:

Nimeni nu poate fi percheziționat, decât în cazurile și formele prevăzute de legi.

Art. 13 din Constituție:

Domiciliul este neviolabil.
Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autoritățile competente în cazurile anume prevăzute de lege și potrivit formelor de ea prescrise.

Art. 242 procedura penală:

Dacă inculpatul este deținut, orice percheziție la locuința sa se face în prezența sa sau a unui împuternicit al său, sau dacă nu este posibil, în prezența unui membru al familiei lui. Când percheziția se face de un ofițer de poliție judiciară, care nu este magistrat, asistența a doi martori este obligatorie. Dacă inculpatul este liber, el este chemat să asiste la percheziție, fără încunoștințare prealabilă.

Art. 249 procedura penală:
în afară de crimă sau delict,
nici o percheziție nu se
poate face de la ora 20 până
la ora 6, în interiorul unei
case, contra voinței celui
care locuiește, decât de
judecătorul de instrucție în
persoană.

Art. 499 codul penal:
Funcționarul public care
depășind limitele
competentei sale, sau
abuzând de puterea sa, ori
fără respectarea
formalităților impuse de
lege, se introduce sau
rămâne în locuința unei
persoane, sau în localul său
de afaceri, în dependințele
acestora, sau într-un loc
împrejmuit în contra voinței
aceluia care locuiește acolo,
sau care are dreptul de a
dispune de ele, comite
delictul de violare de
domiciliu și se pedepsește
cu închisoare de la 6 luni la
2 ani. Dacă cu această
ocazie se face și percheziție
domiciliară sau alt act
arbitrar, pedeapsa este

închisoare corecțională de la 1-3 ani și amendă de al 2000-5000 lei. Tentativa se pedepsește.

Art. 40 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: Actele care ar atinge sau restrânge libertatea individuală nu pot fi executate decât pe bază de ordin scris, oricare ar fi autoritatea de la care emană.

Art. 39 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: la cererea părții vătămate, jandarmul este obligat a elibera pe loc copie certificată de pe ordinul primit.

ELECTORALE

Art. 12 Legea electorală: Cetățenii români își vor executa dreptul de vot pe baza cărților de alegător ce li se vor elibera conform listelor electorale.

Art. 24 Legea electorală:
Orice cetățean poate
reclama președintelui
biroului electoral județean
împotriva acelor care sunt
îndatorați a-i elibera cartea
de alegător și care în mod
intenționat refuză a i-o da.
Președintele primind
plângerea, va ordona
eliberarea cărții și cei
îndatorați a o face, sunt
datori a se conforma.

Art. 115 Legea electorală:
Acei care, prin lovituri sau
violente vor fi influențat
votul unui alegător sau îl vor
fi pus în pozițiunea de a se
abține de la vot, se vor
pedepsi cu închisoarea de la
o lună până la 3 luni și cu
amendă de la 500 la 2000
lei.

Art. 120 Legea electorală:
Manifestele și publicațiunile
electorale care nu conțin
instigațiuni contra ordinii și
siguranței statului sau
calomnii, nu se pot
împiedica de a se afișa pe
străzi și în piețele publice.

Cei care intenționat le vor distruge, se vor pedepsi cu amendă de la 500 la 2000 lei.

Art. 122 Legea electorală:
În caz când ministerul public n-ar lua inițiativa, 20 alegători au dreptul de a intenta și susține acțiunea publică pentru pedepsirea delictelor comise în timpul alegerilor.

Art. 232 cod penal: Acela care prin violentă sau amenințare împiedică pe un cetățean să-si exercite drepturile sale politice sau cetățenești, se pedepsește cu detențiune simplă de la 3 luni la un an și interdicție corecțională de la 1-2 ani.

Art. 235 cod penal: Acela care prin orice mijloace împiedică exercițiul liber al dreptului electoral, sau care falsifică în mod esențial lucrările sau actele de preparare ori executare ale operațiunilor electorale sau de constatare a rezultatului acestuia, comite delictul de

fraudă electorală și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 1-3 luni. Dacă faptul e comis de o persoană însărcinată de a conduce, supraveghea sau asista la operațiunea electorală, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională de la 1-3 ani. Acțiunea penală, dacă nu a fost pusă în mișcare de partea vătămată sau de ministerul public, va putea fi pusă în mișcare și susținută de un număr de 20 de alegători.

REFUZ DE SERVICIU

Art. 243 cod penal:
Funcționarul public care pe nedrept, refuză, omite sau întârzie în îndeplinirea unui act, la care este obligat în virtutea funcțiilor sale sau serviciului său, comite delictul de refuz de serviciu datorat legalmente și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 6 luni la

un an și o amendă de la
2000-5000 lei.

ABUZ DE PUTERE

Art. 245 cod penal:
Funcționarul public care,
uzurpând o atribuțiune, sau
abuzând de puterea sa
legală, sau depășind limitele
competentei sale, ori
nesocotind sau violând
formalitățile prescrise de
lege, ori abătându-se în
orice alt mod de la
îndatoririle inerente
funcțiunii sale, săvârșește
un act pe care legea nu-l
consideră infracțiune, în
scopul de a-i procura cuiva
pe nedrept, vreun folos, sau
de a-i cauza o pagubire de
orice fel, comite delictul de
abuz de putere și se
pedepsește cu închisoare de
la 6 luni la 2 ani și
interdicție corecțională de la
1-3 ani. Aceeași pedeapsă
se aplică și atunci când
faptul se săvârșește în
scopul de a constrânge pe
nedrept o persoană să facă,

să omită, sau să sufere
ceva. Tentativa se
pedepsește.

ABUZ DE AUTORITATE

Art. 246 cod penal:
Funcționarul public care fără
just motiv, face uz de forță
armată, întrucât acest fapt
nu ar constitui o infracțiune
mai gravă sau în urma lui
nu s-ar fi produs o
infracțiune mai gravă,
comite delictul de abuz de
autoritate și se pedepsește
cu închisoare corecțională
de la 1-3 ani și interdicție
corecțională de la 1-3 ani.

PURTARE ABUZIVĂ

Art. 248 cod penal:
Funcționarul public care, în
exercițiul funcțiunii sale,
adresează persoanei injurii
sau întrebuințează față de
ea violența, întrucât faptul
nu ar constitui o infracțiune
mai gravă, comite delictul
de purtare abuzivă și se

pedepsește cu închisoarea
corecțională de la 1-3 luni.

VIOLARE DE SECRETE

Art. 502 cod penal: Acela
care sustrage sau suprimă o
corespondență închisă sau
deschisă sau orice alt
înscriș, care nu sunt
adresate lui, comite delictul
de sustragere a
corespondentei și se
pedepsește cu închisoare
corecțională de la una lună
la un an, iar când divulgă
conținutul spre a-și procura
un folos material sau
cauzându-i altuia un
prejudiciu material sau
moral, pedeapsa este
închisoarea corecțională de
la 1-3 ani și amendă de la
2000-3000 lei.

Art. 503 cod penal: Acela
care în mod fraudulos obține
sau întrebuințează o
comunicare telegrafică sau
convorbire telefonică,
comite delictul de
interceptare frauduloasă a

comunicării telegrafice sau telefonice și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 1-5 luni.

Când infractorul divulgă comunicarea telegrafică sau telefonică spre a-si procura un folos material sau cauzează altuia un prejudiciu moral sau material, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 6 luni la 2 ani.

Art. 504 cod penal: Când delictul de mai sus se comite de funcționarii publici, pedeapsa este sporită cu un plus până la 2 ani.

Deci: funcționarul public face sau ceea ce îi ordonă legea sau ceea ce îi ordonă superiorul său. Când el execută un ordin pe care i-l dă legea, acel ordin trebuie să fie executat în condițiile legii, cu formalitățile pe care ea le cere, iar când el execută ordin de serviciu dat de un superior al său, acel ordin trebuie să fi fost

dat în formele pe care le prevede legea, să fi fost dat de un superior care avea dreptul să-l dea și să nu fie contrar legii; iar cel ce primește acest ordin, trebuie să aibă dreptul de a-l executa.

Dacă în baza unui ordin de serviciu, inferiorul comite o crimă sau un delict, se pedepsește atât el cât și superiorul care a dat acel ordin.

Libertatea individuală este garantată prin Constituție. Orice act care atinge această libertate nu poate fi executat decât pe bază de ordin scris, oricare ar fi autoritatea care dă acest ordin. Când un jandarm execută un ordin care privește libertatea unui om (arestare, percheziție domiciliară), dacă acel om cere, jandarmul este obligat să-i elibereze pe loc copie certificată de pe ordinul ce execută.

Constituția țării prevede ca nimeni să nu fie arestat decât pe baza unui mandat judecătoresc, iar acest mandat trebuie să fie arătat celui arestat, chiar în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după arestare (conf. Art. 11 din Constituție).

Codul penal cere ca mandatul de arestare să fie dat de judecătorul de instrucție, sau de procuror, sau de o instanță judecătorească.

Legea dă dreptul ofițerilor de poliție judiciară (procuror, judecător de instrucție, judecător de ocol rural, comisar, șef de post) de a reține pentru cercetări pe cel învinuit, dar această reținere nu trebuie să treacă peste 24 de ore, ofițerul de poliție judiciară care l-a reținut, va fi pedepsit conf. Art. 207 cod penal.

Când un funcționar public arestează sau ordonă să fie arestat cineva fără ca legea

să-i fi dat dreptul de a face sau ordona el arestări sau chiar când are acest drept, dacă arestează pe cineva după bunul său plac, fără a tine seamă de formalitățile pe care le cere legea, va fi pedepsit conf. Art. 272 cod penal, pentru arestare ilegală.

Deci când un agent al forței publice vine să te aresteze, întreabă-l în ce calitate o face și cere-i să-ți arate ordinul scris.

Constituția spune că nimeni nu poate fi percheziționat, decât în cazurile pe care le prevede legea și numai pe formele pe care le arată (art. 11 din Constituție).

Domiciliul este inviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autoritățile în drept, numai în cazurile arătate de lege și numai cu formalitățile pe care le cere legea.

Autoritățile care au acest drept sunt: ofițerii de politie judiciară (judecătorii de

instrucție, procuror, judecători de ocol rural, comisar, șef de post) și nu pot să facă percheziție domiciliară decât cu autorizația scrisă a judecătorului de instrucție. Dacă cel cărui i se face percheziție la domiciliu este arestat, percheziția la locuința sa nu se poate face decât fiind de față cu el, sau un om împuternicit de el, sau cel puțin un membru din familia sa. Când percheziția o face un comisar sau un șef de post, trebuie să fie de față și doi martori. Dacă inculpatul este în libertate, trebuie chemat să asiste la percheziție (art. 208 procedura penală, art. 247, 249 pr. Gen).

Perchezițiile domiciliare nu se pot face între orele 8 seara și 6 dimineața, decât în caz de crimă sau delict. Judecătorul de instrucție o poate face oricând (art. 249 pr. Pen.).

Când un funcționar public se introduce în locuința sau în curtea unei persoane, fără voia celui care locuiește acolo, abuzând de puterea sa și neavând nici o autorizație, va fi pedepsit conf. Art. 499 c. P., pentru violarea domiciliului. Iar dacă cu această ocazie a făcut și percheziție domiciliară, sau a insultat, ori a lovit pe cel ce locuiește acolo va fi pedepsit și mai grav (art. 499 c.p.)

Toți cetățenii români, înscriși în listele electorale au dreptul să voteze. Orice legionar, care a împlinit 21 de ani, e dator să se înscrie în listele electorale.

Dacă nu ți se dă cartea de alegător, reclamă imediat președintelui biroului electoral județean.

Manifestele electorale pot fi afișate pe străzi și în piețele publice oricând, nu numai în timpul alegerilor.

Ordonanțele prin care
prefecții de județe interzic
aceasta, trebuie să se știe
de toți legionarii că sunt
ilegale.

Cine distruge afișele
electorale, va fi pedepsit
conf. Art. 120 din legea
electorală.

Cine împiedică pe un
cetățean să voteze, va fi
pedepsit conf. Art. 232 c. p.

Nimeni nu are voie să
voteze de mai multe ori va fi
pedepsit conf. Art. 235. c. p.
20 de alegători vor putea
reclama la Parchet.

Dacă un legionar introduce
o petiție la o autoritate și
cere facerea unei cercetări
și cei datori să rezolve
petiția nu voiesc, sau
interzic rezolvarea, spre a-și
arăta astfel ura contra
noastră, legionarul trebuie
să știe că acel funcționar
public de va fi reclamat, va

fi pedepsit după art. 243 c. p.

Autoritățile comit deseori abuzuri de putere mai ales față de legionari, fapte neîndreptățite de lege și fără ca autoritățile ce le săvârșesc să aibă în puterea lor a le face, fie pentru a aduce un folos vreunui protejat al lor, fie pentru a aduce o pagubă unui legionar.

Aceste abuzuri se pedepsesc conf. art. 245 c.p.

Legionarii nu trebuie să se lase călcați în picioare.

Dacă un funcționar public, o autoritate (ex. prefectul de județ sau altul), face uz de forța armată, fără motiv temeinic se pedepsește conf. art. 246 c.p.

Funcționarul public trebuie să se poarte frumos cu cei

pe care e dator să-i
servească.

Dacă, fiind în exercițiul
funcțiunii sale, insultă sau
lovește pe cei pe care
trebuie să-i servească, va fi
pedepsit după art. 248 c. p.

Secretul scrisorilor este
garantat de Constituție.

Nimeni nu are voie să
deschidă scrisorile închise
ale altuia și nici să le
citească pe cele deschise,
căci va fi pedepsit conf. art.
502 c. p.

Se întâmplă ca secături
guvernamentale, sau
autorități, să deschidă
scrisorile, chiar
recomandate, adresate
legionarilor, invocând pentru
aceasta cenzura sau starea
de asediu.

Legionarii trebuie să știe că
acestea sunt curate abuzuri
și că nici o lege din lume nu
dă dreptul unui oarecare să
deschidă scrisorile altuia sau

să oprească ziarele și
publicațiile ce vin
legionarilor cu poșta, sau să
asculte pe furiș și să vândă
convorbirile telefonice ale
legionarilor.

Contenciosul Legionar
Central.

PUNCTUL 93. Poezia șefului
de cuib.

VOM BIRUI!

Ascultă-n munte sună glas
de bucium,

Și-n jur de tine toate adânc
se zbucium!

Înalță-ți fruntea și te scoală

Tu cel crescut în vechea
școală,

Și intră hotărât în oaste

Căci țara cei ce vor s-o
piardă

S-au pripășit în stoluri de
lăcuste

Și-ți fac hotarele tot mai
înguste

De ești pe vreo răstoacă de
la munte,

Pe plai, pe dealuri sau pe
văi afunde,

La câmp ce se întinde cât e
zarea,

Nu pregeta s-asculți
chemarea.

În Legiune suntem mii de
mii

Bărbați, feciori voinici chiar
și copii,

În pieptul nostru al tuturor

Ne clocotește același dor:

Pământul strămoșesc încins
de Nistru,

De Tisa și de bătrânul Istru

Cu toate nesfârșitele comori

Să fie numa-l nostru-n
viitor...

Ascultă, ești tu oare
mulțumit

Că toată jertfa celor ce-au
murit

Pe front ca fumu-n vânt s-a
irosit?

Te rabdă inima pe tine oare,

Să vezi cum neamul tău în
sărăcie moare

Pe când străini – aduși de
vânt –

Stăpâni pe tot ce-aduce aur
și argint

Se lăfăiesc sătui de bine
până-n gât

În târguri cu palate

Obraznic luminate?

Te scoală chiar acum
române,

Și-n rând cu noi pășește-n
Legiune

Și vei simți fiorul hotărâri
sfinte

Și binecuvântarea celor din
morminte!

5 Martie 1933 PETRE C.
STEFAN, țăran

Șeful grupului Bălcești-
Argeș

Această broșură este legea
fundamentală a Legiunii,
singura care angajează
oficial organizația.

Tot ce a apărut mai înainte
rămâne desființat.

Camarazi,

Am scris această cărtică
pe înțelesul vostru al
tuturora.

De acum la treabă.

ȘEFUL LEGIUNII.

JURĂMÂNTUL
LEGIONARILOR

MOTA și MARIN

JUR în fața lui Dumnezeu,

În fata jertfei voastre sfinte
pentru Hristos și Legiune.

Să rup din mine bucuriile
pământești,

Să mă smulg din dragostea
omenească,

Și pentru învierea neamului
meu,

În orice clipă,

Să stau gata de moarte,

JUR!

JURĂMÂNTUL CADRELOR
LEGIONARE

Iubiți Camarazi,

Ori de câte ori am fost în
fata unei jertfe legionare,
mi-am spus: ce îngrozitor ar
fi ca pe sfânta jertfă
supremă a camarazilor să se
instituiască o castă
biruitoare căreia să i se

deschidă porțile către viața
afacerilor a loviturilor
fantastice, a furturilor, a
îmbuibărilor, a exploatării
altora.

Deci au murit unii, pentru ca
să slujească poftelor de
îmbogățire, de viață comodă
și desfrânare a altora!

Iată, acum ne-a adus
Dumnezeu aici, în fata celei
mai mari jertfe pe care
putea să o dea Mișcarea
Legionară.

Să punem inima, fruntea și
trupul lui Moța și a
camaradului său Marin
temelie Națiunii Române.
Fundament peste veacuri
pentru viitoarele măririi
românești.

Să punem deci pe Moța și
Marin bază viitoarei elite
românești, care ea, va fi
chemată să facă din neamul
acesta ceea ce de-abia
îndrăznește mintea noastră.

Voi, care reprezentați
primele începuturi ale

acestei elite, să vă legați prin jurământ, că vă veți comporta în așa fel încât să fiți cu adevărat începutul sănătos, de mare viitor al elitei române, că veți apăra întreaga Mișcare Legionară, ca ea să nu alunece pe căi de afaceri, de lux, de trai bun, de imoralitate, de satisfacție a ambițiilor personale sau poftelor de mărire omenească.

Veți jura că ați înțeles, că deci nu mai există nici un dubiu în conștiința Dvs. că Ion Moța și Vasile Marin n-au făcut uriașa lor jertfă pentru ca noi câțiva de azi sau de mâine, să ne îmbuibăm de bunătăți și să benchetuim pe mormântul lor. Ei n-au murit ca să biruim prin jertfa lor o castă de exploatare pentru a ne așeza noi în palatele acestei caste, continuând exploatarea țării și a muncii altora, continuând viața de afaceri, de lux, de destrăbălare.

În cazul acesta, biata
mulțime a românilor prin
biruința noastră, ar schimba
numai firma exploatatorilor,
iar țara stoarsă și-ar încorda
istovitele puteri ca să
suporte o nouă categorie de
vampiri care să-i sugă
sângele, adică noi.

O! MOȚA, tu n-ai murit
pentru aceasta. Jertfa ta ai
făcut-o pentru neam.

De aceea, veți jura că ați
înțeles că a fi elită
legionară, în limbajul
nostru, nu înseamnă numai
a lupta și a învinge, ci
înseamnă: Permanentă
jertfire în slujba neamului,
că ideea de elită este legată
de ideea de jertfă, de
sărăcie, de trăire aspră și
severă a vieții, că unde
încetează jertfirea de sine,
acolo încetează elita
legionară.

Vom jura deci, că vom lăsa
prin legământ urmașilor să
vină să jure la mormântul
lui Moța și Marin pe
următoarele condiții

esențiale ale elitei, pe care
noi înșine jurăm:

1. Să trăim în sărăcie,
ucigând în noi poftele de
îmbogățire materială.
2. Să trăim o viață aspră și
severă cu alungarea luxului
și îmbuibării.
3. Să înlăturăm orice
încercare a exploatării
omului de către om.
4. Să jertfim permanent
pentru țară.
5. Să apărăm Mișcarea
Legionară cu toată puterea
noastră împotriva a tot ce ar
putea s-o ducă pe căi de
compromisuri sau
compromitere; sau
împotriva a tot ce ar putea
să-i scadă măcar înalta linie
morală.

MOȚA și MARIN,

JURĂM!

București 12 Februarie
1937.

CELE 10 PORUNCI

de care să se țină legionarul
pentru a nu se rătăci de pe
drumul său glorios în aceste
zile de întuneric, de urgie și
de satanică ademenire.
Pentru ca să știe toată
lumea că noi suntem
legionari și rămânem
legionari până în veacul
veacului.

1. NU CREDE în nici un fel
de informații, de vesti, de
păreri despre Mișcarea
Legionară, citite în orice
foaie ar fi, chiar dacă pare a
fi naționalistă, sau șoptite la
ureche de agenți, sau chiar
de oameni de treabă.

Legionarul nu crede decât în
ordinul și cuvântul șefului
său.

Dacă acest cuvânt nu vine,
înseamnă că nimic nu este

schimbat și că legionarul își merge în liniște drumul său înainte.

2. DĂ-ȚI SEAMA BINE pe cine ai în față. Și cântărește-l cum trebuie și când este un inamic care vrea să te însele și când este un prieten prost, pe care l-a înșelat mai înainte un inamic.

3. PĂZEȘTE-TE ca de o mare nenorocire de omul străin care te îndeamnă să faci ceva. El are un interes și voiește sau să-și facă interesul prin tine, sau să te compromită în fața celorlalți legionari.

Legionarul acționează numai din ordin sau din inițiativa sa proprie.

4. DACĂ vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipe-l în ochi. Legionarii nu sunt nici proști, nici de vânzare.

5. FUGI de cei ce voiesc să-
ți facă daruri. Nu primi
nimic.

6. ÎNDEPĂRTEAZĂ-TE de cei
ce te lingușesc și te laudă.

7. UNDE sunteți numai trei
legionari, trăiți ca frații între
voi: unire, unire și iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine
în picioare cu toate poftele
și cu tot egoismul din tine
pentru această unire. Ea,
UNITATEA, ne va da
biruința.

Cine este contra unității,
este contra biruinței
legionare.

8. NU-ȚI VORBI DE RĂU
camarazii. Nu-i pârl. Nu
șopti la ureche și nu primi
să ți se șoptească.

9. NU TE SPERIA dacă nu
primești ordine, vesti,
răspunsuri la scrisori; sau
dacă ți se pare că lupta
stagnează. Nu te alarma, nu
lua lucrurile în tragic căci
Dumnezeu este deasupra
noastră și șefii tăi cunosc

drumul cel bun și știu ce vor.

10. ÎN SINGURĂTATEA TA
roagă-te lui Dumnezeu, în
numele morților noștri,
pentru ca să ne ajute să
suferim toate loviturile până
la capătul suferințelor și
până la marea înviere și
biruință legionară.

Martie 1935 Corneliu Zelea
Codreanu

ASOCIAȚIA „PRIETENII
LEGIONARILOR”

Statutele

Iată statutele asociației:

„Am luat inițiativa de a
stabili o legătură între cei
cari n-au devenit și nu pot
deveni legionari.

„Sunt mulți care au fost cu sufletul alături de această mișcare, dar nu s-au putut încadra fie pentru că au fost funcționari la stat, întreprinderi particulare, fie pentru că au fost comercianți sau industriași îngrădiți de multe greutatea în meseriile lor, fie pentru că sunt în așa fel construiți sufletește încât nu s-au putut integra complet în spiritualitatea severă a acestei mișcări.

Totuși sunt o bună parte de români din această țară, care recunosc că tinerilor acestora merită să li se trimită o mână de ajutor pe frontul pe care ei îngheață luptând pentru țară.

„Priviți în toate părțile: țări ca Italia, Belgia și Germania care înviază la viață nouă și-și taie din biruință în biruință drumuri noi sub soare.

„Numai noi, numai noi
românii stăm. Privim
nepăsători la toate
zvârcolirile tineretului nostru
și credem în toate calomniile
care se aruncă asupra lui.

„O întrebare ne sfâșie
inima: Fi-vom noi, neamul
acesta, sortit numai
înfrângerii? Oare să nu
putem și noi da lumii o mare
biruință românească?

„Aceste gânduri ne-au făcut
să ne orientăm către un fel
de asociație discretă de
ajutorare a tineretului
denumită „Prietenii
Legionarilor”.

HOTĂRÂREA CONDUCERII LEGIONARE

Ne-am prezentat conducerii
mișcării legionare, de unde
ni s-a dat următorul
răspuns:

„Primim cu multă bucurie propunerea Dvs. Ea ne va fi de un real ajutor pentru biruință.

„Această propunere însă rezolvă și o altă și o altă problemă.

„În jurul nostru avem: prieteni, indiferenți și dușmani. Am considera un dezastru, dacă mâine, când goarna biruinței va suna peste pământul românesc, cei care au fost prietenii adevărați ai neamului, ar fi să fie aruncați cu dispreț în lături, iar cei care ne-au vrăjmășit sau au stat indiferenți până în preajma biruinței, ar fi să fie încărcăți cu răsplăți nemeritate ca eroi de ultimă oră. Acest trist tablou ne urmărește de multă vreme. Căci dacă a doua zi după victorie s-ar întâmpla acest lucru, întreaga operă legionară s-ar sfărma.

„De aceea, propunerea Dvs. este salvatoare: pe baza ei vom putea cunoaște pe cei

care ne-au fost prieteni în
ceasuri aspre, pe cei ce au
stat indiferenți la toate
încercările acestui neam și
pe cei ce ne-au dușmănit,
dușmănindu-i viitorul.

„Nu urmărim o răzbunare ci
simțim necesitatea de a
crea un sentiment al
răspunderii în mijlocul
acestei nații românești.

Fiecare va trebui să știe că
pentru atitudinea sa va
răspunde. Nu poate trăi pe
lume o nație dispusă la
toate părerile, la toate
atitudinile, la toate
schimbările și la toate
compromisurile.”

CEI CE NU POT FI PRIMIȚI

Așadar, conducerea mișcării
legionare a aprobat această
inițiativă, însă a pus trei
condiții:

– Primim pe acești prieteni
creștini din orice partid, din
orice grupare, din orice
categorie socială. Nu ne

interesează nici clasa, nici gruparea politică din care fac parte și în care pot rămâne și pe viitor.

– Nu primim niciodată prietenia:

A) A celor care ne-au atacat cu mișelie sau au avut o atitudine vecină cu mișelia.

B) A celor ce s-au dovedit din raporturile cu noi sau cu alții a fi oameni fără caracter.

C) A celor care au fost incorecți, agonisindu-și averi din afaceri murdare sau din însușirea banului public.

Oricine deci poate intra în această lume a „Prietenilor legionarilor”, în afară de aceste trei categorii.

CONDIȚIUNI DE ÎNSCRIERE

În urma acestui răspuns, am stabilit de acord următoarele puncte directoare:

I. Prietenii legionarilor ajută pe legionari material și moral după puteri, lunar sau anual.

II. Ei sunt cu totul în afara Organizației legionare, ale cărei legi de primire sunt cu mult mai severe.

III. Ei nu se cunosc între ei și nu se întrunesc niciodată.

IV. Ei nu pot fi cunoscuți nici de legionari.

V. Cea dintâi adunare a acestor oameni se va face în ziua Biruinței. Atunci ei vor fi convocați nominal de șeful Legiunii, vor fi cunoscuți de legionari și sărbătoriți de întreaga suflare.

VI. Posedă un număr de ordine și o parolă.

VII. Vor fi informați corect și la timp asupra tuturor problemelor legionare importante.

Această asociație a luat ființă Vineri 6 Noiembrie 1936.

